

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av avfallslagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

Det föreslås att de bestämmelser som krävs för att genomföra Europaparlamentets och rådets direktiv om batterier och ackumulatorer fogas till avfallslagen.

Enligt propositionen grundar sig arrangemangen kring avfallshanteringen av förbrukade batterier och ackumulatorer i fortsättningen på producentansvar. I propositionen ingår bestämmelser om avfallshanteringen av förbrukade batterier och ackumulatorer samt producentens skyldigheter beträffande finansieringen av den. Förutom producenter ska också distributörer av batterier och ackumulatorer delta i insamlingen och mottagningen

av bärbara förbrukade batterier och ackumulatorer. Vidare bestäms det om skyldigheten att märka batterier och ackumulatorer och görs vissa preciseringar i bestämmelserna om anteckning i producentregistret och godkännande för anteckning i producentregistret samt i bestämmelserna om marknadstillsynen över produkterna. Närmare bestämmelser om batterier och ackumulatorer och om avfallshanteringen av förbrukade batterier och ackumulatorer utfärdas genom förordning av statsrådet.

Lagen avses träda i kraft den 1 maj 2008.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1 INLEDNING	3
2 NULÄGE	3
2.1 Lagstiftning och praxis	3
2.2 Lagstiftningen i EU och dess medlemsstater	5
2.3 Bedömning av nuläget	7
3 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	8
4 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	8
4.1 Ekonomiska konsekvenser	8
4.2 Konsekvenser för myndigheterna	10
4.3 Konsekvenser för miljön	10
4.4 Samhälleliga konsekvenser	11
5 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	11
5.1 Beredningsskeden och beredningsmaterial	11
5.2 Remissyttranden och hur de har beaktats	11
DETALJMOTIVERING	13
1 LAGFÖRSLAG	13
2 NÄRMARE BESTÄMMELSER	15
3 IKRAFTTRÄDANDE	16
LAGFÖRSLAG	17
om ändring av avfallslagen	17
BILAGA 1	21
PARALLELLTEXTER	21
om ändring av avfallslagen	21
BILAGA 2	28
FÖRORDNINGSUTKAST 1	28
om batterier och ackumulatorer	28
BILAGA 3	38
FÖRORDNINGSUTKAST 2	38
om ändring av 4 § i statsrådets förordning om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter	38
BILAGA 4	39
JÄMFÖRELSETABELL	39

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

Batterier och ackumulatorer är en viktig energikälla i vårt samhälle. De används i stor utsträckning i olika produkter och apparater avsedda för enskilt och professionellt bruk.

Batterier och ackumulatorer kan kategoriseras enligt användare, teknik eller vissa egenskaper, såsom laddningsbarhet eller storlek. Batteri- och ackumulatormarknaden indelas ofta i två kategorier: (1) bärbara batterier och ackumulatorer för allmänt bruk som vanligtvis väger mindre än 1 kg samt knappceller och knappackumulatorer samt (2) batterier och ackumulatorer som används i fordon och inom industrin och som vanligtvis väger mer än 1 kg.

Bärbara batterier och ackumulatorer används i många olika slags elektriska och elektroniska apparater. Bilbatterier och bilackumulatorer är huvudsakligen blyackumulatorer som används i bl.a. startmotorer eller belysning i fordon. Inom industrin används batterier och ackumulatorer t.ex. som reservkraftkälla eller för att ge drivkraft i telekommunikationer eller järnvägstillämpningar.

En del batterier och ackumulatorer innehåller avsevärda mängder, upp till flera tiotals viktprocent, kvicksilver, kadmium eller bly. Andra skadliga ämnen som används i batterier och ackumulatorer är bl.a. zink, koppar, mangan, litium och nickel.

Batterier och ackumulatorer orsakar inga särskilda miljöproblem under användningen, utan problemen hänför sig särskilt till avfallshanteringsskedet. På grund av att insamlingen har ordnats bristfälligt deponeras en avsevärd del av de förbrukade bärbara batterierna och ackumulatörerna tillsammans med övrigt kommunalt avfall på avstjälningsplatser eller förbränns i avfallsförbränningsanläggningar, där de ökar dessa anläggningars utsläpp av tungmetaller och andra ämnen i vatten, luft och mark.

Genom Europaparlamentets och rådets direktiv om batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer (2006/66/EG, nedan det nya batteridirektivet)

försöker man minska sådana miljöolägenheter som föranleds av batterier och ackumulatorer dels genom att begränsa utsläppandet på marknaden av vissa för miljön skadliga batterier och ackumulatorer och dels genom att förutsätta att medlemsländerna inför effektiva system för insamling och materialåtervinning av förbrukade batterier och ackumulatorer. Syftet med direktivet är också att harmonisera de nationella åtgärderna avseende batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer och därigenom se till att den inre marknaden fungerar utan störningar. Direktivet ska sättas i kraft senast den 26 september 2008. Från och med samma dag upphävs rådets nuvarande direktiv om batterier och ackumulatorer som innehåller vissa farliga ämnen (91/157/EEG, nedan det gamla batteridirektivet).

Genom den föreslagna lagen möjliggörs genomförandet i Finland av det nya batteridirektivet. Närmare bestämmelser om batterier och ackumulatorer och den avfallshantering av förbrukade batterier och ackumulatorer som grundar sig på producentansvar utfärdas genom förordning av statsrådet.

2 Nuläge

2.1 Lagstiftning och praxis

Lagstiftning

Sådana bestämmelser om batterier och ackumulatorer som är centrala med avseende på miljöskyddet finns i avfallslagen (1072/1993) samt i statsrådets beslut om batterier och ackumulatorer som innehåller vissa farliga ämnen (105/1995) som utfärdats med stöd av avfallslagen och kemikalielagen (744/1989).

Detta beslut av statsrådet (105/1995) innehåller bestämmelser om batterier och ackumulatorer som produkter och baserar sig på

det gamla batteridirektivet. Statsrådets beslut gäller batterier och ackumulatorer som innehåller kvicksilver, kadmium eller bly i halter som överskrider de gränsvärden som anges i beslutet. Det är i regel förbjudet att på marknaden släppa ut batterier och ackumulatorer som innehåller kvicksilver. Batterier och ackumulatorer som omfattas av tillämpningsområdet ska vara försedda med en märkning som anger att de ska samlas in separat samt vilka tungmetaller de innehåller. Förbrukade batterier och ackumulatorer ska lätt kunna tas ut ur apparaterna. I samband med försäljning av batterier och ackumulatorer ska information ges bl.a. om symboler på batterier och ackumulatorer och vad de innebär. Tillämpningsområdet för statsrådets beslut är snävt och inbegriper endast en liten del av batterierna och ackumulatorerna på marknaden.

Bestämmelser om de grundläggande skyldigheterna gällande insamling av förbrukade batterier och ackumulatorer (avfall) samt om den övriga avfallshanteringen finns i avfallslagen. Enligt avfallslagen är det i princip avfallsinnehavarens skyldighet att ordna denna avfallshantering. Kommunen ska likväl ordna mottagningen och avfallshanteringen av avfall som uppkommer vid bosättning samt därmed jämförbart avfall som uppkommer vid offentlig verksamhet. I avfallslagen finns dessutom särskilda bestämmelser om kommunens skyldighet att ordna mottagning av problemavfall från hushåll. Mottagningsskyldigheten gäller i allmänhet också problemavfall från jord- och skogsbruket.

På avfallshanteringen av förbrukade batterier och ackumulatorer tillämpas från fall till fall statsrådets beslut om avstjäpningsplatser (861/1997) och statsrådets förordning om avfallsförbränning (362/2003). På avfallstransporter tillämpas förutom avfallslagen också Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 om transport av avfall. Bestämmelser om batterier och ackumulatorer finns även i statsrådets förordning om begränsning av användningen av vissa farliga ämnen i fordon (572/2003), statsrådets förordning om skrotfordon (581/2004), statsrådets förordning om begränsning av användningen av farliga äm-

nen i elektriska och elektroniska produkter (853/2004) och statsrådets förordning om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter (852/2004), vilka alla har utfärdats med stöd av avfallslagen.

Förbrukade kvicksilverhaltiga batterier och ackumulatorer, förbrukade nickel-kadmiumbatterier och nickelkadmium-ackumulatorer och blybatterier och bly-ackumulatorer samt osorterade förbrukade batterier och ackumulatorer klassificeras som problemavfall enligt miljöministeriets förordning om en förteckning över de vanligaste typerna av avfall och över problemavfall (1129/2001). På dessa tillämpas statsrådets beslut om uppgifter som ska lämnas om problemavfall samt om förpackning och märkning av problemavfall (659/1996) samt andra specialkrav som i avfallslagstiftningen anges för problemavfall.

Praxis

Det finns varken uttömmande utredningar om eller statistik över försäljningen av bärbara batterier och ackumulatorer i Finland. Batterier och ackumulatorer släpps ut på marknaden både i form av lösa batterier och ackumulatorer samt ingående eller inmonterade i olika apparater. Enligt en grov uppskattning släpps varje år ca 3 000-4 000 ton bärbara batterier och ackumulatorer ut på marknaden. Det är svårt att bedöma den årliga avfallsmängden av bärbara batterier och ackumulatorer eftersom batteriers och ackumulatorers livslängd varierar stort beroende på både kvalitet och användningsändamål.

Förbrukade bärbara batterier och ackumulatorer samlas in främst av kommuner, men också t.ex. av vissa handelsrörelser. Förbrukade bärbara batterier och ackumulatorer tas dessutom till vara inom ramen för insamlingen av avfall som utgörs av eller innehåller elektriska och elektroniska produkter. På basis av olika förfrågningar och i allmänhet regionala utredningar är insamlingsnivån för förbrukade batterier och ackumulatorer rätt låg. I en utredning som gjordes för några år sedan och som täckte hela landet uppskattades mängden separat insamlade förbrukade

bärbara batterier och ackumulatorer till ca 100 gram per invånare och år. Detta motsvarar en insamlingsnivå på ca 15 viktprocent.

Endast en liten del av de förbrukade bärbara batterier och ackumulatorer som kommer in på mottagningsplatserna är sådana batterier och ackumulatorer som ska betraktas som problemavfall och som enligt gällande bestämmelser ska samlas in separat från annat avfall. Avfallspartier som innehåller osorterade batterier och ackumulatorer samt separat sorterade batterier och ackumulatorer som betraktas som problemavfall har förts ut ur landet. I Finland finns ett företag som inledde sin verksamhet år 2006 och som har specialiserat sig på sortering och fortsatt behandling av förbrukade bärbara batterier och ackumulatorer. Största delen av de förbrukade bärbara batterierna och ackumulatorerna deponeras fortsättningsvis på avstjälningsplatser.

Varje år släpps ca 12 000-15 000 ton bilbatterier som innehåller bly ut på marknaden. Förbrukade bilbatterier samlas in framför allt på kommunernas mottagningsplatser, mottagningsplatser för skrotfordon och i skrotaffärer. Det finns ingen statistik över mängden förbrukade industribatterier och industriackumulatorer. Importörerna sköter vanligtvis insamlingen av dem. Största delen av de förbrukade batterierna och ackumulatorerna från industrin och fordon tas numera till vara och deras insamlings- och materialåtervinningsnivå beräknas vara rätt hög. Detta beror i hög grad på att världsmarknadspriset på bly under de senaste åren har varit exceptionellt högt. Sådana insamlade batterier och ackumulatorer har förts ut ur landet för återvinning.

I Finland tillverkas inte vanliga batterier och ackumulatorer, utan dessa importeras antingen separat eller monterade i apparater. I Finland finns ett företag som har utvecklat s.k. mjuka batterier, avsedda för vissa specialtillämpningar.

I Finland produceras kvicksilver och kadmium i relativt små mängder som biprodukter av zinkproduktionen. Användningen av kvicksilver i batterier har ständigt minskat och nickelkadmiumbatterier och nickelkadmiumackumulatorer har delvis ersatts med andra batterier och ackumulatorer. I industriländerna har största delen av det producerade

kadmiumet använts för tillverkning av nickelkadmium-ackumulatorer.

2.2 Lagstiftningen i EU och dess medlemsstater

Allmänt

Det gamla batteridirektivet ligger till grund för EU-medlemsstaternas gällande författningarna om batterier och ackumulatorer. I direktivet förpliktas medlemsstaterna att se till att förbrukade batterier och ackumulatorer, som kategoriseras som farligt avfall, samlas in separat bl.a. genom att medlemsstaterna upprättar handlingsprogram för batterier och ackumulatorer. Direktivet har ett snävt och rätt allmänt tillämpningsområde. Direktivet innehåller inga detaljerade krav som gäller ordnandet av avfallshantering av förbrukade batterier och ackumulatorer och i direktivet föreskrivs inga mätbara åtgärder och mål vars genomförande kunde följas upp.

Av de skäl som anges ovan avviker medlemsstaternas nationella bestämmelser avsevärt från varandra. Det förekommer stora skillnader i insamlings- och materialåtervinningsvolymerna. I vissa medlemsstater omfattar insamlings- och materialåtervinningsystemen alla batterier och ackumulatorer. I andra medlemsstater ska endast sådana batterier och ackumulatorer som klassificerats som farligt avfall samlas in separat från annat avfall. Också olika aktörers ansvar varierar i olika medlemsstater. I vissa medlemsstater svarar kommunerna för avfallshanteringen av förbrukade batterier och ackumulatorer, medan den i andra medlemsstater baserar sig på producentansvar. Också insamlingsnivåerna varierar märkbart. I vissa medlemsstater är insamlingsnivån för förbrukade bärbara batterier och ackumulatorer så gott som obefintlig, i andra medlemsstater har insamlingsnivåer på över 60 procent uppnåtts. Aktörer har också anmält problem som beror på olika genomförande av det gamla batteridirektivets bestämmelser om begränsningar för utsläppande på marknaden av batterier och ackumulatorer och märkning av dem. Direktivets mål har inte nåtts.

Det nya batteridirektivet

Det nya batteridirektivet innehåller noggrant angivna förpliktelser och mål för hur man ska kunna minska de miljöolägenheter som föranleds av batterier och ackumulatorer. I direktivet finns bestämmelser och krav som gäller utsläppande på marknaden av batterier och ackumulatorer samt insamling, materialåtervinning och behandling av förbrukade batterier och ackumulatorer.

Direktivet har ett brett tillämpningsområde. Det ska vara tillämpligt på i princip alla typer av batterier och ackumulatorer, oavsett deras form, volym, vikt, materialsammansättning och användning, och på motsvarande förbrukade batterier och ackumulatorer. Det ska dessutom vara tillämpligt på batterier och ackumulatorer som ingår i elektrisk och elektronisk utrustning samt fordon och delvis också andra produkter.

I direktivet förbjuds utsläppande på marknaden av batterier och ackumulatorer som innehåller mer än 0,0005 viktprocent kvicksilver. Knappceller får emellertid innehålla högst 2 viktprocent kvicksilver. Vidare förbjuds utsläppande på marknaden av batterier och ackumulatorer som innehåller mer än 0,0002 viktprocent kadmium med vissa undantag som anges i direktivet.

Medlemsstaterna ska främja forskning som minskar batteriers och ackumulators miljökonsekvenser under hela deras livscykel. Medlemsstaterna ska också främja marknadsföringen av batterier och ackumulatorer som innehåller mindre mängder farliga eller skadliga ämnen. Man ska sträva efter att ersätta i synnerhet kvicksilver, kadmium och bly med andra ämnen.

Medlemsstaterna ska genomföra nödvändiga åtgärder för att maximera den separata insamlingen av förbrukade batterier och ackumulatorer och minimera bortskaffandet av batterier och ackumulatorer som osorterat kommunalt avfall. Målet är en hög materialåtervinningsgrad för alla förbrukade batterier och ackumulatorer.

Medlemsstaterna ska se till att det inrättas system för insamling av förbrukade bärbara batterier och ackumulatorer så att användarna enkelt och kostnadsfritt kan göra sig av med batterier och ackumulatorer. Också dis-

tributörerna ska delta i insamlingen. I direktivet fastställs minimimålet för insamlingen av förbrukade bärbara batterier och ackumulatorer till 25 procent år 2012 och 45 procent år 2016. Medlemsstaterna kan specificera skyldigheterna för de aktörer som deltar i insamlingen. Avsikten är att förfarandet för beräkning av insamlingsgrader för förbrukade bärbara batterier och ackumulatorer ytterligare ska preciseras genom ett kommittéförfarande.

Medlemsstaterna ska se till att producenterna ordnar insamling av industri- och bilbatterier och industri- och bilackumulatorer. För insamlingen av förbrukade industri- och bilbatterier och industri- och bilackumulatorer har det inte uppställts några kvantitativa mål. Däremot är det förbjudet att deponera dem på avstjälningsplatser eller på annat sätt bortskaffa dem.

Enligt direktivet ska alla insamlade förbrukade batterier och ackumulatorer förbehandlas och materialåtervinnas. Dessutom bestäms om mål för lägsta materialåtervinningsgrad. Enligt dessa mål ska i genomsnitt 65 viktprocent av blybatterierna och blyackumulatorerna och i genomsnitt 75 viktprocent av nickel-kadmiumbatterierna och nickel-kadmium-ackumulatorerna materialåtervinnas. Av det material som ingår i andra förbrukade batterier och ackumulatorer ska i genomsnitt 50 viktprocent materialåtervinnas. Under vissa föreskrivna förutsättningar får förbrukade batterier och ackumulatorer även exporteras för förbehandling och materialåtervinning.

Medlemsstaterna ska se till att producenterna eller de tredje parter som handlar för deras räkning svarar för alla nettokostnader som föranleds av insamling, förbehandling och materialåtervinning av förbrukade batterier och ackumulatorer efter den inledande insamlingen. Producenterna ska också svara för de kostnader som föranleds av informationskampanjer som gäller insamling, förbehandling och materialåtervinning av förbrukade bärbara batterier. De förpliktelser som gäller finansieringen tillämpas på alla förbrukade batterier och ackumulatorer oberoende av när de har släppts ut på marknaden.

Enligt direktivet ska alla producenter registreras. Avsikten är att detaljerade krav som

gäller registreringsförfarandet ska fastställas genom ett kommittéförfarande.

Enligt direktivet ska konsumenterna få uttömmande information bl.a. om systemen för insamling och materialåtervinning av förbrukade batterier och ackumulatorer och om att sådant avfall ska samlas in separat från annat avfall. Alla batterier och ackumulatorer ska dessutom märkas med en symbol som anger att de ska samlas in separat. Batterier och ackumulatorer som innehåller mer kvicksilver, kadmium eller bly än de gränsvärden som anges i direktivet ska dessutom märkas med den berörda tungmetallens kemiska beteckning. Bärbara batterier och ackumulatorer samt bilbatterier och bilackumulatorer ska också märkas med en symbol som anger deras kapacitet. Närmare bestämmelser om detta utfärdas genom ett kommittéförfarande.

I direktivet finns bestämmelser om lämnandet av uppgifter till Europeiska gemenskapernas kommission om genomförandet av direktivet.

Enligt direktivets ingress påverkar direktivet inte tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv (2000/53/EG) om uttjänta fordon och Europaparlamentets och rådets direktiv (2002/96/EG) om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter. I fråga om producentansvaret gäller att producenter av batterier och ackumulatorer samt producenter av elektriska och elektroniska produkter och fordon som innehåller batterier eller ackumulatorer svarar för avfallshanteringen av de batterier och ackumulatorer som de har släppt ut på marknaden.

2.3 Bedömning av nuläget

Batterier och ackumulatorer används i allt högre grad som strömkälla för olika produkter. Mängden batterier och ackumulatorer som kasseras såsom avfall har ökat i motsvarande grad. Det är med tanke på miljöskyddet allt viktigare att ta tillvara förbrukade batterier och ackumulatorer separat från annat avfall. På detta sätt kan man förbättra kvaliteten på det kommunala avfallet samt dess renhet och underlätta behandlingen och återvinningen av vanligt avfall. På grund av de allt större avfallsmängderna och utveck-

lingen av materialåtervinningsteknologin är det också ekonomiskt sett mera ändamålsenligt än tidigare att återvinna det material som ingår i batterier och ackumulatorer.

De nuvarande specialbestämmelserna om batterier och ackumulatorer gäller endast batterier och ackumulatorer som innehåller kvicksilver, kadmium och bly. Bestämmelserna omfattar således endast en mycket liten del av marknadens bärbara batterier och ackumulatorer. Endast de batterier och ackumulatorer som har klassificerats som problemavfall samlas in separat från annat avfall. Övriga förbrukade batterier och ackumulatorer får läggas bland kommunalt avfall och annat vanligt avfall. Också dessa batterier och ackumulatorer innehåller emellertid olika ämnen som är skadliga för miljön och som gör det svårt att ordna den övriga avfallshanteringen på ett ändamålsenligt sätt.

Insamlingsnivån för förbrukade bärbara batterier och ackumulatorer är i dagens läge rätt låg. Orsaken till detta är att insamlingen har ordnats på ett bristfälligt sätt. Insamlingsystemet är komplicerat för konsumenter och andra användare som ska kunna skilja de batterier och ackumulatorer som har klassificerats som problemavfall och som ska samlas in separat från övriga batterier och ackumulatorer. I praktiken lämnar användarna ofta alla batterier och ackumulatorer till separatsamlingen om personen inte är säker på deras typ. Det ska vara så lätt som möjligt att lämna förbrukade batterier och ackumulatorer till en insamling. Det ska finnas gott om mottagningsplatser i närheten av användaren.

I dagens läge är det avfallsinnehavaren och i vissa fall kommunen som svarar för insamlingen och den övriga avfallshanteringen av förbrukade batterier och ackumulatorer. Detta avviker från avfallshanteringsarrangemangen för skrotfordon och avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter, för vilkas avfallshantering producenten svarar. Det vore ändamålsenligt om avfallshanteringssystemen för dessa produkter kunde samordnas. Största delen av batterierna och ackumulatorerna används i fordon och elektriska och elektroniska produkter. Förbrukade batterier och ackumulatorer kasseras också ofta tillsammans med dessa produkter.

Insamlingsnivån för förbrukade industri- och bilbatterier och industri- och bilackumulatorer bedöms numera vara rätt hög. På grund av att dessa batterier och ackumulatorer är så stora kommer de i allmänhet inte bort. Den höga insamlings-nivån beror också på det nuvarande höga världsmarknadspriset på bly. Insamlings-nivån och insamlingskvaliteten har dock varierat.

Den nuvarande lagstiftningen uppfyller kraven i det gamla batteridirektivet. Den styr emellertid inte i tillräcklig grad insamlingen och den övriga avfallshanteringen av förbrukade batterier och ackumulatorer. Genomförandet av det nya batteridirektivet förutsätter en genomgripande reform av det nuvarande avfallshanteringssystemet för förbrukade batterier och ackumulatorer.

3 Målsättning och de viktigaste förslagen

Syftet med propositionen är att effektivisera insamlingen och material-återvinningen av förbrukade batterier och ackumulatorer så att så få förbrukade batterier och ackumulatorer som möjligt deponeras på avstjälningsplatser eller bränns som avfall. På detta sätt kan man förbättra kvaliteten på behandlingen av kommunalt avfall överlag genom att den mängd miljöbelastande skadliga ämnen som styrs till den vanliga avfallshanteringen minskar. Samtidigt främjas återförandet av olika ämnen som ingår i batterier och ackumulatorer till det samhällsekonomiska kretsloppet och därmed en hållbar användning av naturresurserna och en hög materialeffektivitet. Propositionen möjliggör genomförandet av det nya batteridirektivet.

I syfte att effektivisera insamlingen föreslås att det nuvarande avfallshanteringssystemet, baserat på avfallsinnehavarens och kommunens ansvar, ändras så att de som producerar batterier och ackumulatorer i fortsättningen svarar för avfallshanteringen av förbrukade batterier och ackumulatorer. Producenterna ska ordna avgiftsfri mottagning av förbrukade batterier och ackumulatorer på en lättillgänglig plats i närheten av användaren. Producenterna svarar också för kostnaderna för avfallshanteringen. Dessutom bestäms att

distributörer av vissa batterier och ackumulatorer är skyldiga att vid försäljningsstället ta emot förbrukade batterier och ackumulatorer. Insamlingen förenklas med tanke på användaren så att den separata insamlingen gäller alla batterier och ackumulatorer och inte enbart batterier och ackumulatorer som innehåller höga halter av vissa tungmetaller, såsom i dagens läge. Erfarenheter från andra länder bekräftar att en insamling som omfattar alla batterier och ackumulatorer samtidigt förbättrar insamlingen av batterier och ackumulatorer som innehåller höga halter av kvicksilver, kadmium och bly.

För att insamlingen ska vara framgångsrik är det viktigt att användaren systematiskt får information om tillgängliga mottagningsplatser och avfallshanteringssystem för förbrukade batterier och ackumulatorer. Batterier och ackumulatorer ska också märkas med en symbol för separat insamling samt andra symboler.

Reformen genomförs genom att avfallslagens 3 a kap. som gäller producentansvar ses över så, att de allmänna bestämmelserna om producentansvar också gäller batterier och ackumulatorer. Dessutom görs vissa andra nödvändiga preciseringar och tillägg till bestämmelserna i 3 a kap. och till bestämmelserna om registrering av producenter i 8 kap. Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om den avfallshanteringen av förbrukade batterier och ackumulatorer som grundar sig på producentansvar, såsom insamlingsmål och materialåtervinningsgrader samt uppföljning av deras genomförande.

4 Propositionens konsekvenser

4.1 Ekonomiska konsekvenser

Enligt principerna för den avfallshanteringen som grundar sig på producentansvar svarar producenterna och importörerna för kostnaderna för avfallshanteringen av produkter som kasseras såsom avfall. Producenten överför i allmänhet kostnaderna för avfallshanteringen till priset på nya produkter så att dessa kostnader betalas av användaren. Användaren kan för sin del utan kostnader lämna förbrukade produkter till en adekvat insam-

lingsplats. I praktiken betalar användaren således kostnaderna för avfallshanteringen i förskott när han eller hon köper produkten och inte först när han eller hon kasserar produkten som avfall, såsom inom den normala avfallshanteringen.

En utvidgning och effektivisering av insamlingen, sorteringen och materialåtervinningen av förbrukade bärbara batterier och ackumulatorer samt ordnandet av uppföljning av systemet i enlighet med det nya batteridirektivet föranleder vissa merkostnader jämfört med de nuvarande avfallshanteringsarrangemangen. Det är svårt att bedöma kostnadsökningarna. De varierar mycket beroende på hur insamlingen har ordnats i praktiken. Enligt erfarenheter från vissa länder finns det inte något direkt samband mellan kostnader och insamlingsnivå. Insamlingsnivån har kunnat höjas helt enkelt genom optimering av insamlingssystemen, dvs. bättre lokalisering av insamlingsställen och bättre information till allmänheten. Detta har skett utan motsvarande ökning av insamlingskostnaderna. Likaså har det konstaterats att kostnaderna för insamlingssystemen minskar med tiden i takt med förbättrad utformning och förvaltning av systemen och höjd medvetenhet hos konsumenterna. Insamlingskostnaderna (euro/ton) har också varit lägre i insamlingar som omfattar alla batterier och ackumulatorer än vid separat insamling av vissa typer av farliga bärbara batterier och ackumulatorer. Samtidigt har högre insamlingsnivåer uppnåtts.

Insamlingskostnaderna beror också på hur insamlingen av förbrukade bärbara batterier och ackumulatorer samordnas med producentansvarssystemen för avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter. En avsevärd del av insamlingskostnaderna för avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter och som innehåller batterier eller ackumulatorer föranleds uttryckligen av insamlingen av den förbrukade produkten. På motsvarande sätt är kostnaderna för insamlingen av förbrukade batterier och ackumulatorer små.

Utgående från de kostnadsuppgifter som gäller hela gemenskapen och som har lagts fram i beredningsunderlaget för det nya bat-

teridirektivet kan man göra grova uppskattningar av kostnaderna för insamlingen och materialåtervinningen av förbrukade bärbara batterier och ackumulatorer. Enligt dessa uppskattningar skulle den ökade årliga kostnaden per hushåll bli mellan en och två euro om alla kostnader för ett i direktivförslaget avsett avfalls-hanteringssystem läggs på konsumenterna i form av försäljningspriserna på nya produkter.

Ovan nämnda uppskattning från 2003 baserar sig på uppgifter från det europeiska förbundet för tillverkare och försäljare av bärbara batterier och ackumulatorer (EPBA). Enligt dessa uppgifter uppgår insamlings- och transportkostnaderna för ett effektivt avfallshanteringssystem, som inrättats för förbrukade bärbara batterier och ackumulatorer, till 300-500 euro per ton och materialåtervinningskostnaderna till 400-900 euro per ton. Enligt EPBA sjunker materialåtervinningskostnaderna på grund av skalfördelar när allt fler batterier och ackumulatorer samlas in. Andra faktorer som har bidragit till lägre kostnader är effektiv konkurrens på materialåtervinnings-marknaden och återvinning av bärbara batterier och ackumulatorer med lägre kvicksilverhalt i icke-specialiserade åter-vinningsanläggningar.

I det nya batteridirektivets arbetsdokument utredde också kostnaderna för insamling och materialåtervinning av förbrukade industri- och bilbatterier och industri- och bilackumulatorer. Enligt kommissionens uppskattningar från 2003 uppgår de totala kostnaderna för insamling och materialåtervinning av förbrukade blybatterier och blyackumulatorer från bilar till 270-350 euro per ton och intäkterna av försäljning av återvunnet bly till 256-350 euro per ton. Nettokostnaden/intäkten beräknades variera mellan -77 och +93 euro per ton. Kostnaderna för insamling och materialåtervinning av förbrukade industriella nickel-kadmiumbatterier och nickel-kadmium-ackumulatorer beräknades variera från 0 till 300 euro per ton. Under de senaste åren har världsmarknadspriserna på vissa metaller, i synnerhet bly, stigit ytterligare. Mot bakgrund av dessa omständigheter kan den kostnadsökning som föranleds av insamlings- och materialåtervinningsmålen enligt det nya batteridirektivet för förbrukade

industri- och bilbatterier och industri- och bil-ackumulatorer inte anses vara betydande i förhållande till den allmänna kostnadsstrukturen. Dessutom kan ytterliga inbesparingar uppnås genom en samordning av insamlingen av bilbatterier och bilackumulatorer samt skrotfordon.

En effektivisering av insamlingen och materialåtervinningen av förbrukade batterier och ackumulatorer medför också ekonomisk nytta som dock är svår att bedöma kvantitativt. Sådan är sänkningen av avstjälpningsplatskostnaderna och undvikandet av olika externa kostnader, såsom kostnader för negativ miljöpåverkan.

Enligt det nya batteridirektivet ska varje medlemsstat främja forskning om bl.a. nya miljövänliga och kostnadseffektiva behandlings- och materialåtervinnings-metoder.

För anteckning i producentregistret och godkännande för anteckning i producentregistret av producenter av eller producent-sammanslutningar för batterier och ackumulatorer tas det ut en avgift enligt miljöministeriets förordning om de regionala miljöcentralernas avgiftsbelagda prestationer (1387/2006). För närvarande är denna avgift 400-540 euro.

4.2 Konsekvenser för myndigheterna

Skyldigheten att ordna insamling och övrig avfallshantering av förbrukade batterier och ackumulatorer från hushåll överförs från kommunerna till dem som producerar batterier och ackumulatorer. Kommunerna kan fortsättningsvis delta i avfallshanteringen av förbrukade batterier och ackumulatorer i enlighet med vad man kommer överens med producenterna.

Registreringen av dem som producerar batterier och ackumulatorer och den övervakning, uppföljning, rapportering, information och rådgivning som gäller verksamheten ökar det administrativa arbetet för Birkalands miljöcentral, den riks-omfattande tillsynsmyndigheten för producentansvar. Tillsynen över de aktörer som sköter avfallshanteringen av förbrukade batterier och ackumulatorer ankommer, liksom för närvarande, på de behöriga regionala miljöcentralerna och kommunerna.

Enligt propositionen svarar Säkerhetsteknikcentralen självständigt för marknads-tillsynen enligt avfallslagen över såväl batterier och ackumulatorer som elektriska och elektroniska produkter. Säkerhetsteknikcentralen utövar redan för närvarande tillsyn över iakttagandet av de bestämmelser om vissa egenskaper hos elektriska och elektroniska produkter som har utfärdats med stöd av avfallslagen, men Säkerhetscentralen kan inte kräva korrigerande åtgärder. Denna behörighet tillkommer i dagens läge miljöministeriet. Enligt Säkerhetsteknikcentralens beräkningar uppgår årskostnaderna för marknads-tillsynen över batterier och ackumulatorer till ca 40 000 euro.

4.3 Konsekvenser för miljön

Propositionen och de förordningar av statsrådet som preciserar propositionen och som ska utfärdas senare har utan tvivel positiva konsekvenser för insamlingen och materialåtervinningen av förbrukade bärbara batterier och ackumulatorer samt överlag för avfallshanteringen, utnyttjandet av naturresurser, materialeffektiviteten och miljövården.

De tydliga mål och kvalitetskrav som har uppställts för systemet för insamling och materialåtervinning av förbrukade batterier och ackumulatorer samt utvidgningen av systemet till att omfatta alla batterier och ackumulatorer effektiviserar insamlingen och återvinningen. Mängden batterier och ackumulatorer som deponeras på avstjälpningsplatser eller bränns som avfall minskar, vilket bidrar till att minska de miljöolägenheter som förorsakas av dessa fuktigheter. Utvidgningen av systemet så att det omfattar alla batterier och ackumulatorer gör att det blir lättare för konsumenterna att delta i insamlingen. Ett insamlingssystem som gäller alla batterier och ackumulatorer gör att också insamlingen av batterier och ackumulatorer som innehåller höga halter av kvicksilver, kadmium och bly ökar.

Insamlingsnivån för relativt stora förbrukade industri- och bilbatterier och industri- och bilackumulatorer beräknas i dagens läge vara rätt hög och propositionen har inga betydande effekter till denna del.

4.4 Samhälleliga konsekvenser

Genom ett insamlingssystem enligt propositionen vill man säkerställa att de som använder batterier eller ackumulatorer lätt kan kassera sådana produkter var som helst i landet och förmedla dem vidare till materialåtervinning. Med hjälp av effektiv information, upplysning och rådgivning som gäller insamlingen av förbrukade batterier och ackumulatorer bidrar man till att skapa en positiv inställning hos folk till separat insamling och materialåtervinning av också andra avfallskomponenter.

5 Beredningen av propositionen

5.1 Beredningsskeden och beredningsmaterial

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid miljöministeriet. Under beredningsarbetet har man hört centrala intressegrupper, såsom organisationerna inom handeln, industrin och avfallshanteringsbranschen.

Det centrala beredningsmaterialet utgjordes av det nya batteridirektivet och kommissionens anknytande berednings-underlag samt övriga beredningsunderlag. Vid beredningen har man också dragit nytta av de praktiska erfarenheterna från genomförandet av de nuvarande författningarna om producentansvar.

5.2 Remissyttranden och hur de har beaktats

Utlåtande om utkastet till proposition begärdes av handels- och industriministeriet, kommunikationsministeriet, försvarsministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, konsumentverket, Finlands miljöcentral, Säkerhetsteknikcentralen, de regionala miljöcentralerna och miljötillståndsverken. Utlåtande begärdes också av följande organisationer: Finlands näringsliv rf, Avfallsverksförbundet rf, Kemiindustrin KI rf, Kuluttajat-Konsumenterna r.y., Natur och Miljö rf, Förbundet för Finsk Handel FH rf, Finlands Kommunförbund rf, Finlands naturskyddsförbund rf, Tekniska Handelsförbundet rf, Teknologiateollisuus - Teknologiiidustriin rf och Miljöföretagens Förbund rf.

Utlåtande begärdes dessutom av två aktörer inom avfallshanteringsbranschen: Akkuser Oy och Ekokem Oy Ab.

Remissinstanserna förhöll sig positiva till huvudlinjerna i propositionen, såsom till att insamlingen och materialåtervinningen av batterier och ackumulatorer som kasseras såsom avfall i fortsättningen ska basera sig på producentansvar. Samtidigt fästes dock uppmärksamhet vid behovet att generellt utveckla de nuvarande bestämmelserna om producentansvar bl.a. för att förtydliga olika aktörers ansvarsförhållanden i fråga om avfallshanteringen. Avsikten är att sådana omständigheter som gäller alla produktgrupper som omfattas av producentansvaret och också ordnandet av avfallshantering i vidare bemärkelse ska utredas i den totalreform av avfallslagstiftningen som är under arbete.

Det framställdes avvikande åsikter om ordnandet av den inledande insamlingen av batterier och ackumulatorer.

De instanser som företrädar producenter av bärbara batterier och ackumulatorer ansåg att producentansvaret inte ska utsträckas till att gälla insamling av dessa batterier och ackumulatorer vid distributörernas försäljningsställen. Förslaget har delvis beaktats. För att genomföra en heltäckande insamling och ett omfattande producentansvar i enlighet med principerna i det nya batteridirektivet föreslås i propositionen att producenterna ska svara för bortforslingen av de bärbara batterier och ackumulatorer som har insamlats av distributörerna. Distributörerna ska dock samla ihop de insamlade batterierna och ackumulatorerna i lämpliga partier med tanke på transporten.

De instanser som företrädar kommunerna ansåg att producentansvaret ska omfatta också avhämtning från kommunernas mottagningsplatser av alla slags förbrukade batterier och ackumulatorer som tillsammans med annat avfall eller av någon annan orsak lämnats där. Detta förslag har inte beaktats. På motsvarande sätt kan batterier och ackumulatorer lämnas även till andra än kommunens mottagningsplatser. Utsträckande av producentansvaret till alla nämnda mottagningsplatser fördunklar principerna för det nya insamlingssystemet enligt vilket förbrukade batterier och ackumulatorer lämnas till

en mottagnings-plats som ordnas av distributören eller producenten. De förbrukade batterier och ackumulatorer som på nämnda sätt lämnats till mottagningsplatserna ska dock tas emot avgiftsfritt på producenternas mottagnings-platser. Producenterna och kommunerna kunde också komma överens om att

kommunen ordnar mottagningen på producenternas vägnar och bekostnad.

I utlåtandena framfördes dessutom anmärkningar gällande vissa detaljer i utkastet till bestämmelser vilka i mån av möjlighet har beaktats i den fortsatta beredningen av propositionen.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

18 b §. *Produkter och producenter som omfattas av producentansvaret.* Det föreslås att till paragrafens 1 mom. fogas en ny 6 punkt, enligt vilken producentansvaret ska omfatta också batterier och ackumulatorer och deras producenter med vissa snäva undantag som nämns i bestämmelsen. I praktiken innebär detta att producenterna är skyldiga att ordna mottagning, insamling och materialåtervinning av batterier och ackumulatorer som kasseras såsom avfall samt rådgivning, upplysning och information som hänför sig till avfallshanteringen, och dessutom sammanställa nödvändig information för uppföljning av hur insamlings- och återvinningsmålen har uppnåtts på det sätt som närmare föreskrivs annanstans i avfallslagen och med stöd av den. Producenterna svarar också för kostnaderna för avfallshanteringen av förbrukade batterier och ackumulatorer. Det ska vara avgiftsfritt för alla att lämna förbrukade batterier och ackumulatorer till de mottagningsplatser som har ordnats av producenterna. Den föreslagna ändringen i 5 punkten är teknisk och beror på tillägget av en 6 punkt.

Det föreslås att paragrafens 2 mom. ändras så att begreppet producent med stöd av momentet kan preciseras genom förordning av statsrådet även direkt och inte enbart indirekt genom att specificera de produkter som omfattas av producentansvaret. Detta är nödvändigt t.ex. vid distansförsäljning av produkter. Både i det nya batteridirektivet och i Europaparlamentets och rådets direktiv om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter finns punkter som preciserar begreppet producent. Det är mest ändamålsenligt att ta in de bestämmelser som behövs för att genomföra dem i en förordning av statsrådet.

18 c §. *Producentens ansvar.* Enligt den föreslagna ändringen av 2 mom. gäller producentens skyldighet vanligtvis förutom de egna produkterna också delvis motsvarande produkter som andra producenter har släppt ut på marknaden och denna skyldighet är

oberoende av tidpunkten för när produkterna har släppts ut på marknaden.

Genom den föreslagna ändringen korrigeras en oklarhet som uppstod när den bestämmelse i regeringens proposition RP 152/2003 rd som ursprungligen föreslogs vara ett bemyndigande under riksdagsbehandlingen ändrades till en allmän skyldighet som gäller producenten. Producentens skyldighet enligt bestämmelsens nuvarande ordalydelse är inte entydig och det finns inget bemyndigande att utfärda förordning för att precisera den. Den motsvarar inte heller den allmänna strukturen för bestämmelserna om producentansvar i 3 a kap. Avsikten enligt 18 c §, som allmänt anger producentens skyldigheter, har varit att producenten i princip ska ha helhetsansvaret för avfallshanteringen av produkter som hör till en viss produktgrupp och som kasseras såsom avfall. Bestämmelser om eventuella undantag från producentens allmänna skyldigheter som avses i paragrafen utfärdas vid behov genom produktgruppsspecifika specialbestämmelser.

Hittills har lagrummets nuvarande ordalydelse inte i sig orsakat några särskilda problem i den praktiska verksamheten. I det nya batteridirektivet förutsätts emellertid att producentens ansvar för kostnaderna entydigt ska gälla också s.k. gamla batterier och ackumulatorer som har släppts ut på marknaden innan direktivet trädde i kraft.

18 d §. *Insamling och mottagning av produkter som omfattas av producentansvaret.* De ändringar som föreslagits i paragrafens rubrik och i 1 mom. är preciseringar enligt den terminologi som används i det nya batteridirektivet. Med stöd av det föreslagna nya 2 mom. är det möjligt att vid behov genom förordning av statsrådet utfärda närmare bestämmelser om de krav som ska ställas på ordnandet av mottagning av produkter som kasseras såsom avfall och således precisera och konkretisera producentens skyldigheter enligt 1 mom.

Producentens skyldighet att enligt den nuvarande 18 d § sörja för mottagningen av produkter som kasseras såsom avfall är omfattande och synnerligen krävande. Enligt

miljöutskottets betänkande 4/2004 rd förutsätter bestämmelsen att det finns ett rikstäckande nät av mottagningsplatser så att avståndet motsvarar ett normalt avstånd till en mottagningsplats för specialavfall eller till en affär som säljer samma typ av produkter. I det nya batteridirektivet finns vissa bestämmelser som anger detaljer beträffande arrangemangen kring insamlingen och mottagningen samt kvaliteten. Med tanke på ett korrekt genomförande av direktivet vore det nödvändigt och ändamålsenligt att dessa bestämmelser kunde tas in i nationell lagstiftning genom en förordning av statsrådet i form av krav som ytterligare framhäver eller preciserar innehållet i den nuvarande 18 d §.

18 e §. Produktmärkning och uppgifter om produkten. Enligt det nya 3 mom. som föreslås fogas till paragrafen ska batterier och ackumulatorer vara försedda med en märkning som anger separat insamling. Andra än industriebatterier och industriackumulatorer ska dessutom vara försedda med en märkning som anger deras kapacitet. Närmare bestämmelser om tidsfrister som hänför sig till märkningsskyldigheten och om hur märkningen ska genomföras i praktiken utfärdas genom förordning av statsrådet. Kraven baserar sig på det nya batteridirektivet. Dessutom föreslås att terminologin i 1 mom. ses över i enlighet med 3 mom.

Det nuvarande bemyndigandet blir 4 mom. Innehållet ses samtidigt över så att det med stöd av bestämmelsen är möjligt att i större utsträckning än för närvarande föreskriva om de uppgifter som ska lämnas om produkter och om skyldigheten att utarbeta anvisningar om produkter. Sådana bestämmelser behövs för att genomföra det nya batteridirektivet. Enligt direktivet ska elektriska och elektroniska produkter som innehåller batterier och ackumulatorer åtföljas av uppgifter om vilken typ av batterier eller ackumulatorer de innehåller och om vilka egenskaper de har samt anvisningar om hur dessa kan tas ut på ett säkert sätt. Det föreslås att paragrafens rubrik ändras på motsvarande sätt.

18 h §. Vissa andra aktörers skyldigheter. Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 6 mom., enligt vilket distributörer av bärbara batterier och ackumulatorer är skyldiga att av användarna avgiftsfritt ta emot sådana bär-

bara batterier och ackumulatorer som kasseras såsom avfall och informera om möjligheten att lämna dem till försäljningsstället. Distributörens mottagningsskyldighet gäller i praktiken sådana mängder bärbara batterier och ackumulatorer som användarna normalt kasserar. Det får inte förutsättas att användaren köper ett nytt batteri eller en ny ackumulator.

Det är frivilligt för distributörerna att ordna mottagning av sådana bilbatterier och bilackumulatorer som avses i bestämmelsen. Även denna mottagning ska vara avgiftsfri och får inte vara förenad med köptvång.

Distributörernas mottagningsskyldighet kompletterar den mottagning som ordnas av producenterna och avsikten är att det ska vara så lätt som möjligt för användaren att lämna förbrukade batterier eller ackumulatorer till en adekvat insamling. Arrangemanget är nödvändigt och motiverat i synnerhet för insamling av förbrukade bärbara batterier och ackumulatorer, men lämpligt också för insamling av förbrukade bilbatterier och bilackumulatorer från hushåll.

18 n §. Bemyndigande att utfärda förordning för genomförande av Europeiska gemenskapens rättsakter om producentansvar. Det föreslås att paragrafen ändras så att genom förordning av statsrådet, för genomförande av Europeiska gemenskapens rättsakter om producentansvar, kan utfärdas bestämmelser också om undantag från skyldigheten att märka produkter samt om tillämpningen av bestämmelserna när kasserade produkter förs ut ur landet. De föreslagna ändringarna är nödvändiga med tanke på genomförandet av det nya batteridirektivet. Enligt direktivet kan undantag från skyldigheten att märka batterier och ackumulatorer beviljas genom ett kommittéförfarande. Likaså kan detaljerade bestämmelser fastställas för bedömning av om materialåtervinningen i ett land utanför gemenskapen uppfyller kraven i direktivet. I paragrafens inledande stycke görs en teknisk korrigering som beror på den föreslagna nya 18 o §.

18 o §. Särskilda bestämmelser om batterier och ackumulatorer. I den föreslagna nya paragrafen preciseras producentens allmänna skyldigheter enligt 18 c § 1 mom. i fråga om vissa omständigheter som gäller avfall-

shantering av förbrukade batterier och ackumulatorer. De preciseringar av aktörernas ansvar och övriga bestämmelser som föreslås i paragrafen grundar sig på det nya batteridirektivet.

Enligt 1 mom. i den nya paragrafen ska producenten svara för förbrukade bärbara batterier och ackumulatorer samt vissa förbrukade bilbatterier och bilackumulatorer som distributören har samlat in i enlighet med 18 h § 6 mom. från och med att avfallet har tagits emot vid försäljningsstället och samlats ihop i lämpliga partier med tanke på bortförslingen.

I paragrafens 2 mom. föreslås att producenten och användaren sinsemellan kan komma överens om fördelningen av avfallshanteringskostnaderna för industriackumulatorer och industriackumulatorer samt förbrukade bilbatterier och bilackumulatorer, avsedda för andra än privata fordon.

Enligt 3 mom. ska producenter av batterier och ackumulatorer, elektriska och elektroniska produkter samt fordon i samverkan ombesörja en rättvis fördelning av kostnaderna när avfallshanteringen av olika produktgrupper ordnas i samarbete.

50 b §. Anmälan till producentregistret. Det nuvarande bemyndigandet i paragrafens 2 mom. ses över och blir ett nytt 4 mom. Enligt den föreslagna nya bestämmelsen utfärdas genom förordning av statsrådet närmare bestämmelser om innehållet i anmälan till producentregistret, liksom för närvarande, men vid behov också om preciseringar som hänför sig till anmälningsförfarandet. Ändringen är nödvändigt med tanke på genomförandet av det nya batteridirektivet. Enligt direktivet fastställs detaljerade krav som gäller förfarandet för registrering av producenter genom ett kommittéförfarande.

50 c §. Anteckning i producentregistret och godkännande för anteckning i producentregistret. Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 5 mom., enligt vilket genom förordning av statsrådet vid behov kan utfärdas närmare bestämmelser om vissa omständigheter som gäller anteckning i producentregistret och godkännande för anteckning i producentregistret. I likhet med vad som konstateras i motiveringen till 50 b

§ är ändringen nödvändig med tanke på genomförandet av det nya batteridirektivet.

57 §. Förbud, begränsningar och andra bestämmelser. Det föreslås att paragrafens 2 mom. preciseras så att Säkerhetsteknikcentralen, i stället för miljöministeriet, fungerar som marknads tillsynsmyndighet i fråga om elektriska och elektroniska produkter samt batterier och ackumulatorer. Säkerhetsteknikcentralen kan förutsätta sådana korrigerande åtgärder som anges i bestämmelsen om en produkt som hör till en av de nämnda produktgrupperna inte uppfyller de krav som ställs i lagen eller med stöd av den. Säkerhetsteknikcentralen är redan nu den tillsynsmyndighet som avses i avfallslagen när det gäller tillsynen över de krav som ställs på elektriska och elektroniska produkter. Avsikten är att Säkerhetsteknikcentralen ska sköta motsvarande uppgifter också i fråga om batterier och ackumulatorer. Det nuvarande arrangemanget enligt vilket Säkerhetsteknikcentralen inte har självständig behörighet har administrativt sett visat sig vara tungt och besvärligt.

60 §. Avfallsförseelse. I paragrafen tas in behövliga hänvisningar till de bestämmelser som i propositionen föreslås bli ändrade eller fogade till lagen. I paragrafens 1 mom. 1 punkt tas på nytt in den hänvisning till 18 § som i samband med en tidigare lagändring av misstag strukits.

2 Närmare bestämmelser

De detaljerade bestämmelser som behövs för att genomföra det nya batteridirektivet utfärdas genom förordning av statsrådet. Utkast till förordningar finns i bilagorna 2 och 3. I bilaga 4 finns en jämförelsetabell mellan det nya batteridirektivet och avfallslagen och förordningsutkastet i propositionen.

I den föreslagna förordningen av statsrådet om batterier och ackumulatorer i bilaga 2 bestäms om de detaljerade krav som ska ställas på separat insamling, mottagning, förbehandling, materialåtervinning och export av förbrukade batterier och ackumulatorer. Likaså finns bestämmelser om begränsningar för vissa farliga ämnen som används i batterier och ackumulatorer samt om insamlingsnivåer och materialåtervinningsgrader

för förbrukade batterier och ackumulatorer. I förordningen kommer det också att finnas närmare bestämmelser om information till användarna, märkning av batterier och ackumulatorer, anmälan och samman-ställande av uppföljningsuppgifter samt innehållet i anmälan till producentregistret. Utkastet till förordning måste eventuellt ytterligare ses över till vissa delar efter att de preciseringar som planeras bli gjorda genom ett kommittéförfarande har gjorts i det nya batteridirektivet.

I den föreslagna förordningen av statsrådet om ändring av 4 § i statsrådets förordning om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter i bilaga 3 bestäms om vissa omständigheter som har att göra med sådan montering av batterier eller ackumulatorer i apparater i anslutning till planeringen och tillverkningen av elektriska eller elektroniska produkter som det bestäms om i det nya batteridirektivet.

Avfallslagens nuvarande 3 a kap. om producentansvar innehåller flera bemyndiganden med stöd av vilka producentens och andra aktörers skyldigheter inom den avfallshantering som grundar sig på producentansvar har preciserats enligt produktgrupp. De ändringar som har föreslagits i vissa existerande bemyndiganden är nödvändiga med tanke på genomförandet av det nya batteridirektivet. Av samma skäl föreslås vissa nya bemyndiganden, med stöd av vilka närmare bestämmelser vid behov kan utfärdas om de krav som ska ställas på mottagningen av produkter som omfattas av producentansvaret samt om förfarandet vid anmälan till producentregistret, anteckning i producentregistret och godkännande för anteckning i producentregistret. Såsom det har konstaterats tidigare ska bestämmelserna i det nya batteridirektivet till denna del preciseras genom ett kommittéförfarande.

3 Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft den 1 maj 2008. Lagen tillämpas dock på de batterier och ackumulatorer som avses i 18 b § 1 mom. 6 punkten först från de tidpunkter som bestäms genom förordning av statsrådet.

Det nya batteridirektivet ska införlivas i nationell lagstiftning före den 26 september 2008. Enligt direktivet ska i medlemsländerna senast vid denna tidpunkt finnas ett fungerande insamlingssystem för förbrukade batterier och ackumulatorer som uppfyller kraven i direktivet. För att man ska kunna iaktta de tidsfrister som anges i direktivet måste förberedande åtgärder vidtas i ett så tidigt skede som möjligt innan den tidsfrist som ställts för genomförandet av direktivet går ut.

Avsikten är att genom förordning av statsrådet föreskriva att en anmälan som avses i 50 b § i avfallslagen och som gäller registrering av en producent av batterier och ackumulatorer ska göras senast den 26 september 2008. Likaså är avsikten att föreskriva att bestämmelserna om producentansvar i 3 a kap. i avfallslagen ska tillämpas på batterier och ackumulatorer från och med den 26 september 2008, såsom det förutsätts i det nya batteridirektivet. Också de förordningar som preciserar bestämmelserna i avfallslagen träder allmänt i kraft vid samma tidpunkt. I förordningarna föreslås övergångsbestämmelser för genomförande av vissa förpliktelser som baserar sig på det nya batteridirektivet.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

*Lagförslag***Lag****om ändring av avfallslagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i avfallslagen av den 3 december 1993 (1072/1993) 18 b § 1 mom. 5 punkten och 2 mom., 18 c § 2 mom., 18 d, 18 e och 18 n §, 50 b § 2 mom., 57 § 2 mom. samt 60 §, av dem 18 b § 1 mom. 5 punkten och 2 mom., 18 c § 2 mom., 18 d, 18 e och 18 n § samt 50 b § 2 mom. sådana de lyder i lag 452/2004 och 60 § sådan den lyder i lag 747/2007, samt fogas till 18 b § 1 mom., sådant det lyder i nämnda lag 452/2004, en ny 6 punkt, till 18 h §, sådan den lyder i senast nämnda lag, ett nytt 6 mom., till lagen en ny 18 o §, till 50 b §, sådan den lyder i senast nämnda lag och i lag 1040/2004, ett nytt 4 mom. och till 50 c §, sådan den lyder i nämnda lagar 452/2004 och 1040/2004, ett nytt 5 mom., som följer:

18 b §

Produkter och producenter som omfattas av producentansvaret

Följande produkter och producenter omfattas av producentansvar:

5) elektriska och elektroniska produkter, beträffande vilka producenten anses vara den som tillverkar och importerar elektriska och elektroniska produkter och sådana försäljare som säljer produkter under eget varumärke; producentansvaret gäller likväl inte produkter som planerats särskilt för militärt bruk eller som i övrigt hör samman med tryggheten av statens centrala säkerhetsintressen,

6) batterier och ackumulatorer, beträffande vilka producenten anses vara den som yrkesmässigt släpper ut batterier eller ackumulatorer på marknaden, inklusive batterier och ackumulatorer som ingår i elektriska och elektroniska produkter, fordon eller andra produkter; producentansvaret gäller likväl inte batterier och ackumulatorer som används i

a) elektriska och elektroniska produkter, vapen, ammunition och krigsmateriel som hör samman med tryggheten av statens centrala säkerhetsintressen, med undantag av

sådana produkter som inte är avsedda för specifikt militära ändamål eller

b) elektriska och elektroniska produkter som är avsedda att sändas ut i rymden.

Genom förordning av statsrådet föreskrivs närmare om vilka de produkter och producenter som avses i 1 mom. är.

18 c §

Producentens ansvar

Producentens skyldighet gäller de produkter som producenten själv släpper ut på marknaden och en sådan andel av alla motsvarande produkter som släppts ut på marknaden som är skälig med hänsyn till den mängd produkter som släppts ut på marknaden eller deras marknadsandel, oberoende av tidpunkten för när produkterna släpptes ut på marknaden.

18 d §

Insamling och mottagning av produkter som omfattas av producentansvaret

Producenten ska se till att det finns ett så heltäckande nätverk av insamlings- och mot-

tagningsplatser för sådana kasserade produkter som avses i 18 b § att den sista innehavaren har en skäligen möjliggöring att var som helst i landet lämna en kasserad produkt till återanvändning, återvinning eller annan avfallshantering.

Genom förordning av statsrådet kan utfärdas närmare bestämmelser om de krav som ska ställas på ordnandet av insamling och mottagning av sådana kasserade produkter som avses i 1 mom.

18 e §

Produktmärkning och uppgifter om produkten

Den som producerar i 18 b § avsedda fordon ska se till att produkten eller dess delar är märkta på ett sådant sätt att delar som innehåller farliga ämnen kan identifieras. Elektriska och elektroniska produkter ska vara försedda med en märkning som anger producenten, när produkten släppts ut på marknaden och kravet på separat insamling.

Den som producerar fordon eller elektriska och elektroniska produkter ska dessutom se till att den som säljer produkten och vid behov även andra aktörer får tillräckliga uppgifter och anvisningar om produkten och om återanvändning och demontering av den, om möjligheten till materialåtervinning av delarna samt information om var i produkten farliga ämnen och delar finns.

Den som producerar batterier och ackumulatorer ska se till att batterierna och ackumulatorerna är försedda med en märkning som anger att de ska samlas in separat och vid behov med en symbol för den tungmetall som batteriet eller ackumulatören innehåller. Bärbara batterier och ackumulatorer samt bilbatterier och bil-ackumulatorer ska dessutom vara försedda med en märkning som anger batteriets eller ackumulatorns kapacitet.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om märkning av produkter som avses i 1—3 mom. samt om uppgifter och anvisningar som gäller produkter och demontering av dem.

18 h §

Vissa andra aktörers skyldigheter

Säljare och andra distributörer av bärbara batterier och ackumulatorer är skyldiga att av användaren ta emot sådana bärbara batterier och ackumulatorer som kasseras såsom avfall. Distributörerna är också skyldiga att informera användarna om möjligheten att lämna in kasserade bärbara batterier och ackumulatorer till försäljningsstället. Mottagningen ska vara avgiftsfri för användaren och det får inte förutsättas att användaren köper ett nytt batteri eller en ny ackumulator. Mottagningen ska ordnas på motsvarande sätt i sådana fall då en distributör av bilbatterier och bilackumulatorer, avsedda för privata fordon, tar emot motsvarande kasserade batterier och ackumulatorer.

18 n §

Bemyndigande att utfärda förordning för genomförande av Europeiska gemenskapens rättsakter om producentansvar

Genom förordning av statsrådet kan för genomförande av Europeiska gemenskapens rättsakter om producentansvar utfärdas bestämmelser om

1) tekniska krav i fråga om insamling, märkning, sortering, lagring, förvaring, transport, vidareförmedling, återanvändning, återvinning, behandling och annan avfallshantering av i detta kapitel avsedda kasserade produkter samt om information i produktpriset om avfallshanteringskostnaderna och undantag från skyldigheten att märka produkten,

2) tillämpningen av bestämmelserna om producentansvar, ifall produkterna skaffas från utlandet eller förs ut ur landet genom elektronisk handel eller någon annan distansförsäljning eller ifall kasserade produkter förs ut ur landet.

18 o §

Särskilda bestämmelser om batterier och ackumulatorer

Producentens skyldighet att i enlighet med 18 c § 1 mom. ordna avfallshanteringen av produkter som kasseras såsom avfall och svara för kostnaderna för denna tillämpas på batterier och ackumulatorer som har kasserats såsom avfall och insamlats i enlighet med 18 h § 6 mom. från och med att avfallet har tagits emot vid försäljningsstället och samlats ihop i lämpliga partier för bortforsling.

Producenter av industribatterier och industriackumulatorer samt bilbatterier och bilackumulatorer, avsedda för andra än privata fordon, och de som använder sådana batterier eller ackumulatorer kan komma överens om att kostnaderna för avfalls-hanteringen ska fördelas på annat sätt än det som anges i 18 c § 1 mom.

Producenter av batterier och ackumulatorer, elektriska och elektroniska produkter samt fordon ska genom nödvändiga gemensamma åtgärder se till att genomförandet av 18 c § 1 mom. inte föranleder dubbla avgifter för producenter inom andra produktgrupper i sådana fall då insamlingen och den övriga avfallshanteringen av produkter som kasseras såsom avfall ordnas i samarbete.

50 b §

Anmälan till producentregistret

Anmälan ska innehålla tillräckliga uppgifter och utredningar om producenten och verksamheten samt om återanvändning, återvinning och annan avfallshantering av kasserade produkter, på basis av vilka det är möjligt att bedöma om arrangemangen är behöriga. Producenter av elektriska och elektroniska produkter ska visa att garanti har ordnats enligt 18 m § 2 mom. I en producentsammanslutnings anmälan ska dessutom lämnas behövliga uppgifter om avtal och regler på basis av vilka det är

möjligt att bedöma om verksamheten uppfyller kraven i 18 g § 2 och 3 mom.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om innehållet i den anmälan som avses i 1 mom. Genom förordning av statsrådet kan också utfärdas närmare bestämmelser om förfarandet vid anmälan.

50 c §

Anteckning i producentregistret och godkännande för anteckning i producentregistret

Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser utfärdas om det förfarande som ska iaktas vid anteckning i producentregistret eller godkännande för anteckning i producentregistret och om de förpliktelser som ingår i ett beslut som avses i 3 mom.

57 §

Förbud, begränsningar och andra bestämmelser

Om en produkt eller dess märkningar inte uppfyller de krav som föreskrivs i denna lag eller med stöd av den, kan miljöministeriet, eller i fråga om elektriska och elektroniska produkter eller batterier eller ackumulatorer, Säkerhetsteknikcentralen

1) bestämma att sådana ändringar ska företas i produkten eller dess märkningar att de uppfyller ovan nämnda krav samt att det ska visas att ändringarna har företagits,

2) temporärt eller permanent förbjuda tillverkning, import, förmedling, försäljning, överlåtelse eller användning av produkten eller bestämma att nödvändiga åtgärder ska vidtas angående en produkt som redan har släppts ut på marknaden på detta sätt,

3) bestämma att produkten ska behandlas som avfall.

60 §

Avfallsförseelse

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1) bryter mot förbud som avses i 5 § 1 mom. 1, 3 eller 4 punkten, 6 § 6 eller 8 punkten, 7 § 4 mom., 17 § 1 mom., 18 §, 18 c § 4 mom. 2 punkten, 18 d § 2 mom., 18 g § 4 mom., 18 n, 19 eller 50 §, 50 b § 4 mom. eller 57 eller 73 a § eller mot förbud, föreskrifter eller bestämmelser som meddelats med stöd av nämnda lagrum,

2) försummar skyldigheter som avses i 7—9, 12 eller 14 §, 15 § 1 mom., 18 c—18 m §, 18 o § eller 51 § 3 eller 4 mom., eller

3) för in i landet eller ut ur landet eller genom finskt territorium transiterar avfall i strid med denna lag eller bestämmelser som har utfärdats eller särskilda föreskrifter som har

meddelats med stöd av den eller i strid med avfallstransportförordningen

ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs på något annat ställe i lag, för *avfallsförseelse* dömas till böter.

För avfallsförseelse döms likaså den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot en bestämmelse som meddelats med stöd av 13 § 1 mom. eller försummar de skyldigheter som avses i 11 §, 20 § 1 eller 2 mom., 21 eller 49 § eller 50 b § 1—3 mom.

Denna lag träder i kraft den 200.

Denna lag tillämpas dock på sådana batterier och ackumulatorer som avses i 18 b § 1 mom. 6 punkten först från de tidpunkter som bestäms genom förordning av statsrådet.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 11 januari 2008

Republikens President

TARJA HALONEN

Miljöminister *Kimmo Tiilikainen*

*Bilaga 1
Parallelltexter*

Lag

om ändring av avfallslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i avfallslagen av den 3 december 1993 (1072/1993) 18 b § 1 mom. 5 punkten och 2 mom., 18 c § 2 mom., 18 d, 18 e och 18 n §, 50 b § 2 mom., 57 § 2 mom. samt 60 §, av dem 18 b § 1 mom. 5 punkten och 2 mom., 18 c § 2 mom., 18 d, 18 e och 18 n § samt 50 b § 2 mom. sådana de lyder i lag 452/2004 och 60 § sådan den lyder i lag 747/2007, samt fogas till 18 b § 1 mom., sådant det lyder i nämnda lag 452/2004, en ny 6 punkt, till 18 h §, sådan den lyder i senast nämnda lag, ett nytt 6 mom., till lagen en ny 18 o §, till 50 b §, sådan den lyder i senast nämnda lag och i lag 1040/2004, ett nytt 4 mom. och till 50 c §, sådan den lyder i nämnda lagar 452/2004 och 1040/2004, ett nytt 5 mom., som följer:

Gällande lydelse

18 b §

Produkter och producenter som omfattas av producentansvaret

Följande produkter och producenter omfattas av producentansvar:

5) elektriska och elektroniska produkter, beträffande vilka producenten anses vara den som tillverkar och importerar elektriska och elektroniska produkter och sådana försäljare som säljer produkter under eget varumärke; producentansvaret gäller likväl inte produkter som planerats särskilt för militärt bruk eller som i övrigt hör samman med tryggheten av statens centrala säkerhetsintressen.

Föreslagen lydelse

18 b §

Produkter och producenter som omfattas av producentansvaret

Följande produkter och producenter omfattas av producentansvar:

5) elektriska och elektroniska produkter, beträffande vilka producenten anses vara den som tillverkar och importerar elektriska och elektroniska produkter och sådana försäljare som säljer produkter under eget varumärke; producentansvaret gäller likväl inte produkter som planerats särskilt för militärt bruk eller som i övrigt hör samman med tryggheten av statens centrala säkerhetsintressen,

6) batterier och ackumulatorer, beträffande vilka producenten anses vara den som yrkesmässigt släpper ut batterier eller ackumulatorer på marknaden, inklusive batterier och ackumulatorer som ingår i elektriska och elektroniska produkter, fordon eller andra produkter; producentansvaret gäller likväl inte batterier och ackumulatorer som används i

a) elektriska och elektroniska produkter, vapen, ammunition och krigsmateriel som hör samman med tryggheten av statens centrala säkerhetsintressen, med undantag av sådana produkter som inte är avsedda för specifikt militära ändamål eller

Genom förordning av statsrådet föreskrivs närmare om vilka de produkter som avses i 1 mom. är.

18 c §

Producentens ansvar

Producentens skyldighet kan gälla de produkter som producenten själv släpper ut på marknaden och en sådan andel av alla motsvarande produkter som släppts ut på marknaden som är skälig med hänsyn till den mängd produkter som släppts ut på marknaden eller deras marknadsandel, oberoende av tidpunkten för när produkterna släpptes ut på marknaden.

18 d §

Mottagningsplatser för produkter som omfattas av producentansvaret

Producenten skall se till att det finns ett så heltäckande nätverk av mottagningsplatser för sådana kasserade produkter som avses i 18 b § att den sista innehavaren har en skälig möjlighet att var som helst i landet lämna en kasserad produkt till återanvändning, återvinning eller annan avfallshantering.

b) elektriska och elektroniska produkter som är avsedda att sändas ut i rymden.

Genom förordning av statsrådet föreskrivs närmare om vilka de produkter *och producenter* som avses i 1 mom. är.

18 c §

Producentens ansvar

Producentens skyldighet *gäller* de produkter som producenten själv släpper ut på marknaden och en sådan andel av alla motsvarande produkter som släppts ut på marknaden som är skälig med hänsyn till den mängd produkter som släppts ut på marknaden eller deras marknadsandel, oberoende av tidpunkten för när produkterna släpptes ut på marknaden.

18 d §

Insamling och mottagning av produkter som omfattas av producentansvaret

Producenten ska se till att det finns ett så heltäckande nätverk av *insamlings- och mottagningsplatser* för sådana kasserade produkter som avses i 18 b § att den sista innehavaren har en skälig möjlighet att var som helst i landet lämna en kasserad produkt till återanvändning, återvinning eller annan avfallshantering.

Genom förordning av statsrådet kan utfärdas närmare bestämmelser om de krav som ska ställas på ordnandet av insamling och mottagning av sådana kasserade produkter som avses i 1 mom.

18 e §

Produktmärkning och uppgifter om demontering

Den som producerar i 18 b § avsedda fordon skall se till att produkten eller dess delar är märkta på ett sådant sätt att delar som innehåller farliga ämnen kan identifieras. Elektriska och elektroniska produkter skall vara försedda med en märkning som anger producenten, när produkten släppts ut på marknaden och producentens särskilda insamlings-skyldighet.

Den som producerar fordon eller elektriska eller elektroniska produkter skall dessutom se till att den som säljer produkten och vid behov även andra aktörer får tillräckliga uppgifter och anvisningar om produkten och om återanvändning och demontering av den, om möjligheten till materialåtervinning av delarna samt information om var i produkten farliga ämnen och delar finns.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om märkning av produkter som avses i 1 och 2 mom. samt om uppgifter om demontering av produkterna.

18 h §

Vissa andra aktörers skyldigheter

18 e §

Produktmärkning och uppgifter om produkten

Den som producerar i 18 b § avsedda fordon ska se till att produkten eller dess delar är märkta på ett sådant sätt att delar som innehåller farliga ämnen kan identifieras. Elektriska och elektroniska produkter ska vara försedda med en märkning som anger producenten, när produkten släppts ut på marknaden och kravet på separat insamling.

Den som producerar fordon eller elektriska och elektroniska produkter ska dessutom se till att den som säljer produkten och vid behov även andra aktörer får tillräckliga uppgifter och anvisningar om produkten och om återanvändning och demontering av den, om möjligheten till materialåtervinning av delarna samt information om var i produkten farliga ämnen och delar finns.

Den som producerar batterier och ackumulatorer ska se till att batterierna och ackumulatorerna är försedda med en märkning som anger att de ska samlas in separat och vid behov med en symbol för den tungmetall som batteriet eller ackumulatören innehåller. Bärbara batterier och ackumulatorer samt bilbatterier och bilackumulatorer ska dessutom vara försedda med en märkning som anger batteriets eller ackumulatorns kapacitet.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om märkning av produkter som avses i 1—3 mom. samt om uppgifter och anvisningar som gäller produkter och demontering av dem.

18 h §

Vissa andra aktörers skyldigheter

Säljare och andra distributörer av bärbara batterier och ackumulatorer är skyldiga att av användaren ta emot sådana bärbara batterier och ackumulatorer som kasseras såsom avfall. Distributörerna är också skyldiga att informera användarna om möjligheten att lämna in kasserade bärbara batterier och ackumulatorer till försäljningsstället. Mottag-

ningen ska vara avgiftsfri för användaren och det får inte förutsättas att användaren köper ett nytt batteri eller en ny ackumulator. Mottagningen ska ordnas på motsvarande sätt i sådana fall då en distributör av bilbatterier och bilackumulatorer, avsedda för privata fordon, tar emot motsvarande kasserade batterier och ackumulatorer.

18 n §

Bemyndigande att utfärda förordning för genomförande av Europeiska gemenskapens rättsakter om producentansvar

Genom förordning av statsrådet kan för genomförande av Europeiska gemenskapens rättsakter om producentansvar *dessutom* utfärdas bestämmelser om

1) tekniska krav i fråga om insamling, märkning, sortering, lagring, förvaring, transport, vidareförmedling, återanvändning, återvinning, behandling och annan avfallshandling av i detta kapitel avsedda kasserade produkter samt om information i produktpriset om avfallshandlingskostnaderna,

2) tillämpningen av bestämmelserna om producentansvar, ifall produkterna skaffas från utlandet eller förs ut ur landet genom elektronisk handel eller någon annan distansförsäljning.

18 n §

Bemyndigande att utfärda förordning för genomförande av Europeiska gemenskapens rättsakter om producentansvar

Genom förordning av statsrådet kan för genomförande av Europeiska gemenskapens rättsakter om producentansvar utfärdas bestämmelser om

1) tekniska krav i fråga om insamling, märkning, sortering, lagring, förvaring, transport, vidareförmedling, återanvändning, återvinning, behandling och annan avfallshandling av i detta kapitel avsedda kasserade produkter samt om information i produktpriset om avfallshandlingskostnaderna *och undantag från skyldigheten att märka produkten,*

2) tillämpningen av bestämmelserna om producentansvar, ifall produkterna skaffas från utlandet eller förs ut ur landet genom elektronisk handel eller någon annan distansförsäljning *eller ifall kasserade produkter förs ut ur landet.*

18 o §

Särskilda bestämmelser om batterier och ackumulatorer

Producentens skyldighet att i enlighet med 18 c § 1 mom. ordna avfallshandlingen av produkter som kasseras såsom avfall och svara för kostnaderna för denna tillämpas på batterier och ackumulatorer som har kasserats såsom avfall och insamlats i enlighet med 18 h § 6 mom. från och med att avfallet har tagits emot vid försäljningsstället och samlats ihop i lämpliga partier för bortforsling.

Producenter av industribatterier och industriackumulatorer samt bilbatterier och bil-

ackumulatorer, avsedda för andra än privata fordon, och de som använder sådana batterier eller ackumulatorer kan komma överens om att kostnaderna för avfalls-hanteringen ska fördelas på annat sätt än det som anges i 18 c § 1 mom.

Producenter av batterier och ackumulatorer, elektriska och elektroniska produkter samt fordon ska genom nödvändiga gemensamma åtgärder se till att genomförandet av 18 c § 1 mom. inte för-anleder dubbla avgifter för producenter inom andra produktgrupper i sådana fall då insamlingen och den övriga avfalls-hanteringen av produkter som kasseras såsom avfall ordnas i samarbete.

50 b §

Anmälan till producentregistret

Anmälan skall innehålla tillräckliga uppgifter och utredningar om producenten och verksamheten samt om återanvändning, återvinning och annan avfallshantering av kasserade produkter, på basis av vilka det är möjligt att bedöma om arrangemangen är behöriga. Producenter av elektriska och elektroniska produkter skall visa att garanti har ordnats enligt 18 m § 2 mom. I en producentsammanslutnings anmälan skall dessutom lämnas behövliga uppgifter om avtal och regler på basis av vilka det är möjligt att bedöma om verksamheten uppfyller kraven i 18 g § 2 och 3 mom. *Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om innehållet i anmälan.*

50 c §

Anteckning i producentregistret och godkännande för anteckning i producentregistret

50 b §

Anmälan till producentregistret

Anmälan ska innehålla tillräckliga uppgifter och utredningar om producenten och verksamheten samt om återanvändning, återvinning och annan avfallshantering av kasserade produkter, på basis av vilka det är möjligt att bedöma om arrangemangen är behöriga. Producenter av elektriska och elektroniska produkter ska visa att garanti har ordnats enligt 18 m § 2 mom. I en producentsammanslutnings anmälan ska dessutom lämnas behövliga uppgifter om avtal och regler på basis av vilka det är möjligt att bedöma om verksamheten uppfyller kraven i 18 g § 2 och 3 mom.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om innehållet i den anmälan som avses i 1 mom. Genom förordning av statsrådet kan också utfärdas närmare bestämmelser om förfarandet vid anmälan.

50 c §

Anteckning i producentregistret och godkännande för anteckning i producentregistret

Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser utfärdas om det förfarande som ska iakttas vid anteckning i producentregistret eller godkännande för anteckning i producentregistret och om de förpliktelser som ingår i ett beslut som avses i 3 mom.

57 §

Förbud, begränsningar och andra bestämmelser

Om en produkt inte uppfyller de krav som ställs i denna lag eller med stöd av den, kan miljöministeriet

1) bestämma att sådana ändringar skall företas i produkten att den uppfyller ovan nämnda krav samt att det skall visas att ändringarna har företagits,

2) temporärt eller permanent förbjuda tillverkning, import, förmedling, försäljning, överlåtelse eller användning av produkten eller bestämma att nödvändiga åtgärder skall vidtas angående en produkt som redan har släppts ut på marknaden på detta sätt, *samt*

3) bestämma att produkten skall behandlas eller återvinnas som avfall.

57 §

Förbud, begränsningar och andra bestämmelser

Om en produkt *eller dess märkningar* inte uppfyller de krav som föreskrivs i denna lag eller med stöd av den, kan miljöministeriet, *eller i fråga om elektriska och elektroniska produkter eller batterier eller ackumulatorer, Säkerhetsteknikcentralen*

1) bestämma att sådana ändringar ska företas i produkten *eller dess märkningar* att de uppfyller ovan nämnda krav samt att det ska visas att ändringarna har företagits,

2) temporärt eller permanent förbjuda tillverkning, import, förmedling, försäljning, överlåtelse eller användning av produkten eller bestämma att nödvändiga åtgärder ska vidtas angående en produkt som redan har släppts ut på marknaden på detta sätt,

3) bestämma att produkten ska behandlas som avfall.

60 §

Avfallsförseelse

Den som uppsåtligen eller av grov oakt-samhet

1) bryter mot förbud som avses i 5 § 1 mom. 1, 3 eller 4 punkten, 6 § 6 eller 8 punkten, 7 § 4 mom., 17 § 1 mom., 18 c § 4 mom. 2 punkten, 18 g § 4 mom. eller 18 n, 19, 50, 57 eller 73 a § eller mot förbud, föreskrifter eller bestämmelser som meddelats med stöd av nämnda lagrum,

2) försummar skyldigheter som avses i 7–9, 12 eller 14 §, 15 § 1 mom., 18 c–18 m § eller 51 § 3 eller 4 mom., eller

60 §

Avfallsförseelse

Den som uppsåtligen eller av grov oakt-samhet

1) bryter mot förbud som avses i 5 § 1 mom. 1, 3 eller 4 punkten, 6 § 6 eller 8 punkten, 7 § 4 mom., 17 § 1 mom., *18 §, 18 c § 4 mom. 2 punkten, 18 d § 2 mom., 18 g § 4 mom., 18 n, 19 eller 50 §, 50 b § 4 mom.* eller 57 § eller 73 a § eller mot förbud, föreskrifter eller bestämmelser som meddelats med stöd av nämnda lagrum,

2) försummar skyldigheter som avses i 7–9, 12 eller 14 §, 15 § 1 mom., 18 c–18 m §, *18 o §* eller 51 § 3 eller 4 mom., eller

3) för in i landet eller ut ur landet eller genom finskt territorium transiterar avfall i strid med denna lag eller bestämmelser som har utfärdats eller särskilda föreskrifter som har meddelats med stöd av den eller i strid med avfallstransportförordningen

skall, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs på något annat ställe i lag, för *avfallsförseelse* dömas till böter.

För avfallsförseelse döms likaså den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot en bestämmelse som meddelats med stöd av 13 § 1 mom. eller försummar de skyldigheter som avses i 11 §, 20 § 1 eller 2 mom., 21, 49 eller 50 b §.

3) för in i landet eller ut ur landet eller genom finskt territorium transiterar avfall i strid med denna lag eller bestämmelser som har utfärdats eller särskilda föreskrifter som har meddelats med stöd av den eller i strid med avfallstransportförordningen

ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs på något annat ställe i lag, för *avfallsförseelse* dömas till böter.

För avfallsförseelse döms likaså den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot en bestämmelse som meddelats med stöd av 13 § 1 mom. eller försummar de skyldigheter som avses i 11 §, 20 § 1 eller 2 mom., 21 eller 49 § eller 50 b § 1—3 mom.

Denna lag träder i kraft den 200.

Denna lag tillämpas dock på sådana batterier och ackumulatorer som avses i 18 b § 1 mom. 6 punkten först från de tidpunkter som bestäms genom förordning av statsrådet.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Statsrådets förordning

om batterier och ackumulatorer

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från miljöministeriet, föreskrivs med stöd av avfallslagen av den 3 december 1993 (1072/1993) samt 30 § 1 mom. i miljöskyddslagen av den 4 februari 2000 (86/2000):

1 §

Syfte

Syftet med denna förordning är, utöver vad som i avfallslagen (1072/1993) bestäms om den avfallshantering av batterier och ackumulatorer som grundar sig på producentansvar, att främja en minskning av mängden förbrukade batterier och ackumulatorer och deras skadlighet, effektivisera den separata insamlingen och materialåtervinningen av förbrukade batterier och ackumulatorer samt förbättra de miljöskyddsåtgärder som genomförs av dem som använder batterier och ackumulatorer och av de ekonomiska aktörerna under batteriers och ackumulatorers livscykel, särskilt företag som bedriver förbehandling och återvinning av förbrukade batterier och ackumulatorer.

2 §

Tillämpningsområde

Denna förordning ska vara tillämplig på batterier och ackumulatorer, oavsett form, volym, vikt, sammansättning och användning. Förordningen ska likväl inte vara tillämplig på batterier och ackumulatorer som används i produkter som avses i 18 b § 1 mom. 6 a- och b-punkterna i avfallslagen.

3 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *batteri* en sådan källa till elektrisk energi som består av en eller flera primära battericeller (inte laddningsbara) och där energin genereras genom direkt omvandling av kemisk energi,

2) *ackumulator* en sådan källa till elektrisk energi som består av en eller flera sekundära battericeller (laddningsbara) och där energin genereras genom direkt omvandling av kemisk energi,

3) *batterisats* en uppsättning batterier eller ackumulatorer som är sammankopplade eller inkapslade i ett yttre hölje och utgör en komplett enhet som det inte är meningen att användaren ska bryta upp eller öppna,

4) *bärbara batterier eller ackumulatorer* batterier, knappceller, ackumulatorer eller batterisatser som

—är förslutna och bärbara och

—varken är industribatterier eller industriackumulatorer eller bilbatterier eller bilackumulatorer,

5) *knappceller* små runda bärbara batterier eller ackumulatorer, med större diameter än höjd, som används för särskilda ändamål som hörapparater, klockor, små bärbara apparater och som reservkraft,

6) *bilbatterier eller bilackumulatorer* batterier eller ackumulatorer som används i startmotorer, belysning eller tändningssystem i fordon,

7) *industriebatterier eller industriackumulatorer* batterier eller ackumulatorer som har utformats uteslutande för industriell eller professionell användning eller som används i elektriska fordon,

8) *förbrukade batterier eller ackumulatorer* batterier eller ackumulatorer som är att betrakta som avfall enligt 3 § 1 mom. 1 punkten i avfallslagen,

9) *materialåtervinning* upparbetning av avfallsmaterial i en produktionsprocess, antingen för det ursprungliga ändamålet eller för något annat ändamål, med undantag för återvinning av energiinnehållet,

10) *behandling* i tillämpliga delar sådan verksamhet som avses i bilaga 6 till avfallsförordningen (1390/1993),

11) *förbehandling* sortering och annan förberedelse för materialåtervinning eller behandling,

12) *elektriska och elektroniska produkter* sådana produkter som avses i 18 b § 1 mom. 5 punkten i avfallslagen och som helt eller delvis drivs eller kan drivas med batterier eller ackumulatorer,

13) *producent* den som oavsett försäljningsmetod, inklusive distansförsäljning enligt 6 kap. 4 § i konsumentskyddslagen (38/1978), för första gången yrkesmässigt släpper ut batterier eller ackumulatorer på marknaden, inklusive batterier och ackumulatorer som ingår i elektriska och elektroniska produkter eller fordon,

14) *utsläppande på marknaden* att tillhandahålla eller göra tillgänglig för tredje part i Finland, mot betalning eller gratis, inbegripet import till tullområdet,

15) *distributör* var och en som yrkesmässigt tillhandahåller eller säljer batterier och ackumulatorer till en användare,

16) *ekonomisk aktör* var och en som bedriver verksamhet inom produktion, distribution, insamling, materialåtervinning, förbehandling och annan behandling,

17) *sladdlösa elektriska handverktyg* bärbara elektriska eller elektroniska apparater som drivs av ett batteri eller en ackumulator och som är avsedda för underhålls-, bygg- och anläggningsverksamhet eller trädgårdsarbete,

18) *insamlingsnivå* den procentsats som under ett visst kalenderår erhålls genom att dividera vikten av förbrukade bärbara batterier och ackumulatorer som under kalenderåret insamlats i Finland i enlighet med 18 h § 6 mom. och 18 d § 1 mom. i avfallslagen samt 7 § 1 mom. i denna förordning med den genomsnittliga vikten av bärbara batterier och ackumulatorer som producenterna antingen säljer direkt till användare eller levererar till tredje part för försäljning till användare i Finland under kalenderåret och de föregående två kalenderåren. I de årliga insamlings- och försäljningssiffrorna ingår bärbara batterier och ackumulatorer i elektriska och elektroniska produkter.

4 §

Begränsningar för vissa farliga ämnen

Följande batterier och ackumulatorer, inklusive batterier och ackumulatorer som ingår i elektriska och elektroniska produkter, fordon och andra produkter, får inte släppas ut på marknaden:

1) batterier och ackumulatorer som innehåller mer än 0,0005 viktprocent kvicksilver, med undantag av knappceller med en kvicksilverhalt som inte överstiger 2 viktprocent,

2) bärbara batterier och ackumulatorer som innehåller mer än 0,002 viktprocent kadmium, med undantag av batterier och ackumulatorer som är avsedda att användas i nöd- och larmsystem, nödbelysningsystem inbegripet, medicinsk elektrisk och elektronisk utrustning eller sladdlösa elektriska handverktyg.

På farliga ämnen som ingår i bilbatterier och bilackumulatorer samt i industriebatterier och industriackumulatorer som används i sådana fordon som avses i 18 b § 1 mom. 4 punkten i avfallslagen tillämpas dock vad som i avfallslagen och kemikalielagen (744/1989) samt i bestämmelser som har utfärdats med stöd av dem föreskrivs om begränsning av användningen av vissa farliga ämnen i fordon.

5 §

Förbättring av batteriers och ackumulatorers egenskaper

Tillverkarna ska kontinuerligt sträva efter att förbättra batteriers och ackumulatorers miljöprestanda under hela deras livscykel och försäljare och andra distributörer ska på motsvarande sätt sträva efter att saluföra batterier och ackumulatorer som innehåller så låga halter som möjligt av farliga ämnen eller i vilka kvicksilver, kadmium, bly och andra farliga ämnen har ersatts med ämnen som är mindre skadliga.

6 §

Allmänna krav på separat insamling och mottagning

Producenterna ska med beaktande av de konsekvenser för miljön som transporterna har se till att det inrättas samlings- och mottagningssystem för förbrukade batterier och ackumulatorer och att andra nödvändiga åtgärder vidtas i syfte att maximera den separata insamlingen av förbrukade batterier och ackumulatorer och på motsvarande sätt minimera behandlingen av dem som osorterat kommunalt avfall så, att en hög materialåtervinningsgrad kan uppnås för alla förbrukade batterier och ackumulatorer.

7 §

Separat insamling och mottagning av förbrukade bärbara batterier och ackumulatorer

Utöver vad som i avfallslagen och ovan i 6 § bestäms om separat insamling och mottagning av förbrukade bärbara batterier och ackumulatorer ska producenten se till att

1) användaren har möjlighet att göra sig av med förbrukade batterier eller ackumulatorer på en närbelägen och lättillgänglig mottagningsplats,

2) insamlingen och mottagningen av förbrukade batterier och ackumulatorer vid behov samordnas med de samlings- och av-

fallshanteringssystem för elektriska och elektroniska produkter som avses i 18 b § 1 mom. 5 punkten i avfallslagen och grundar sig på producentansvar.

Sådana samlings- och mottagningsplatser som nämns i 18 h § 6 mom. och 18 d § 1 mom. i avfallslagen och som är avsedda enbart för förbrukade bärbara batterier och ackumulatorer behöver inte något miljötillstånd enligt 28 § 2 mom. 4 punkten i miljöskyddslagen (86/2000).

8 §

Insamlingsnivån för förbrukade bärbara batterier och ackumulatorer och uppföljningen av den

Producenten ska se till att åtminstone följande samlingsnivåer uppnås för förbrukade bärbara batterier och ackumulatorer:

- 1) 25 procent senast den 1 januari 2012,
- 2) 45 procent senast den 1 januari 2016.

Birkalands miljöcentral ska utgående från de uppgifter som har uppgetts och sammanställts i enlighet med 17 och 18 § årligen följa upp samlingsnivåerna för förbrukade bärbara batterier och ackumulatorer i enlighet med uppföljningssystemet i bilaga 1.

9 §

Separat insamling och mottagning av förbrukade bilbatterier och bilackumulatorer samt industribatterier och industriackumulatorer

Utöver vad som i avfallslagen och ovan i 6 § bestäms om separat insamling och mottagning av förbrukade bilbatterier och bilackumulatorer samt industribatterier och industriackumulatorer ska producenten se till att

1) förbrukade bilbatterier och bilackumulatorer samlas in hos användarna eller att användarna har möjlighet att göra sig av med förbrukade batterier och ackumulatorer på en närbelägen och lättillgänglig mottagningsplats,

2) insamlingen och mottagningen av förbrukade bilbatterier och bilackumulatorer vid behov samordnas med de samlings- och av-

fallshanteringssystem för fordon som avses i 18 b § 1 mom. 4 punkten i avfallslagen och grundar sig på producentansvar,

3) förbrukade industribatterier och industriackumulatorer alltid återtas från användaren, oavsett batteriernas och ackumulatorernas kemiska sammansättning eller ursprung.

10 §

Begränsningar för behandlingen av förbrukade bilbatterier och bilackumulatorer samt industribatterier och industriackumulatorer

Det är förbjudet att deponera industribatterier och industriackumulatorer samt bilbatterier och bilackumulatorer på avstjälningsplatser och att behandla dem genom förbränning.

11 §

Förbehandling och materialåtervinning

Producenten ska se till att det före den 26 september 2009 inrättas avfallshanteringssystem så att alla identifierbara förbrukade batterier och ackumulatorer som har samlats in separat förbehandlas och materialåtervinns med användning av bästa tillgängliga teknik, med avseende på hälso- och miljöskydd. I avtal med förbehandlings- och materialåtervinningsanläggningar ska producenten prioritera sådana anläggningar som använder miljöledningssystem i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 761/2001.

Förbehandlings- och materialåtervinningsanläggningar ska utöver vad som bestäms i miljöskyddslagen uppfylla följande krav:

1) när förbrukade batterier och ackumulatorer samlas in tillsammans med sådana fordon som avses i 18 b § 1 mom. 4 punkten i avfallslagen eller sådana elektriska och elektroniska produkter som avses i 18 b § 1 mom. 5 punkten i avfallslagen, vilka kasseras såsom avfall, ska batterierna och ackumulatorerna avlägsnas från de insamlade fordonen eller de elektriska och elektroniska produkterna i samband med förbehandlingen,

2) förbehandlingen ska senast den 26 september 2009 uppfylla de minimikrav som anges i bilaga 2 punkt A,

3) materialåtervinningen ska senast den 26 september 2011 uppnå de materialåtervinningsgrader som anges i bilaga 2 punkt B.

Rester och annat avfall från förbrukade batterier och ackumulatorer som har förbehandlats och materialåtervunnits i enlighet med 1 och 2 mom. får behandlas genom förbränning eller deponeras på avstjälningsplatser med iakttagande av vad som i miljöskyddslagen och avfallslagen och med stöd av dem bestäms om förbränning av avfall eller deponering av avfall på avstjälningsplatser.

Bestämmelser om ansökan om miljötillstånd för förbehandling och materialåtervinning av förbrukade batterier och ackumulatorer och om behandling av tillståndsärenden finns i miljöskyddslagen och miljöskyddsförordningen (169/2000).

12 §

Export för förbehandling och materialåtervinning

Förbehandling och materialåtervinning av förbrukade batterier och ackumulatorer kan ordnas annanstans än i Finland med iakttagande av vad som särskilt bestäms om transport av avfall.

Export av förbrukade batterier och ackumulatorer från Europeiska gemenskapen anses överensstämma med skyldigheterna och materialåtervinningsgraderna i bilaga 2 endast om det klart kan påvisas att förbehandlingen och materialåtervinningen har ordnats på ett sätt som motsvarar kraven i denna förordning.

13 §

Märkning av batterier, ackumulatorer och batterisatser

Producenten ska se till att

1) batterier, ackumulatorer och batterisatser som släpps ut på marknaden är försedda med symboler som anger separat insamling och

tungmetallhalt i enlighet med punkt A i bilaga 3,

2) bärbara batterier, ackumulatorer och batterisatser samt bilbatterier och bilackumulatorer som släpps ut på marknaden från och med den 26 september 2009 är försedda med symboler som anger deras kapacitet i enlighet med punkt B i bilaga 3.

14 §

Information till användarna

Varje producent och producent-sammanslutning ska genom offentliga informationskampanjer och annan information, rådgivning och upplysning se till att användarna får uttömmande information om

1) de potentiella effekterna på miljön och människors hälsa av de ämnen som används i batterier och ackumulatorer samt betydelsen av att delta i den separata insamlingen och materialåtervinningen av förbrukade batterier och ackumulatorer,

2) begränsningar som gäller behandlingen av förbrukade batterier och ackumulatorer som osorterat kommunalt avfall och om behovet att lämna in förbrukade batterier och ackumulatorer till den separata insamlingen,

3) tillgängliga insamlingssystem och insamlings- och mottagningsplatser,

4) betydelsen av de symboler som avses i 13 §.

15 §

Angivande av kostnaderna för avfallshantering i produktens pris

Kostnaderna för insamling, förbehandling, materialåtervinning och behandling av förbrukade bärbara batterier och ackumulatorer får inte separat anges för användaren vid försäljning av nya batterier eller ackumulatorer.

16 §

Innehållet i anmälan till producentregistret

En anmälan enligt 50 b § 1 mom. i avfalls-lagen om anteckning i producentregistret el-

ler godkännande för anteckning i producent-registret av en producent av batterier eller ackumulatorer eller en producentsam-manslutning som företräder den ska innehålla följande uppgifter:

1) producentens eller producent-sammanslutningens namn eller firma, kontakt- och adressuppgifter, kontakt-personens namn och ställning samt företags- och organisationsnummer,

2) en utredning om de batterier och acku-mulatorer som marknadsförs av producenten eller de producenter som producentsam-manslutningen företräder och deras mark-nadsområde samt om produc-tens eller producenternas gemensamma omsättning och om den euro- och viktbaserade marknadsan-delen enligt batteri- och ackumulatortyp i en-lighet med 3 § 4, 6 och 7 punkten,

3) uppgifter om den avfallshantering som ordnas av producenten eller producent-sammanslutningen, såsom ett nätverk av in-samlings- och mottagningsplatser, transport, förbehandling och material-återvinning samt typen, kvaliteten, mängden och ursprunget i fråga om förbrukade batterier och ackumula-torer som omfattas av avfallshanteringen samt verksamhetsområdet för avfallshanter-ingen,

4) en utredning om avtal som hänför sig till ordnandet av avfallshantering och om avtals-parternas miljötillstånd samt eventuella mil-jölednings- och kvalitetssystem.

Den anmälan som varje producent-sammanslutning ska göra ska dessutom inne-hålla följande uppgifter:

1) en utredning om de producenter som producentsammanslutningen företräder, in-klusive företagets namn, företags- och orga-nisationsnummer och det datum då de har anslutit sig till producentsamman-slutningen,

2) producentsammanslutningens stadgar och vid behov annan utredning varav framgår hur förpliktelserna har fördelats mellan pro-ducenterna och hur en ny producent kan av-tala med producentsammanslutningen om skötseln av producentansvaret,

3) en utredning för bedömning av solidite-ten.

Varje producent och producent-sammanslutning ska utan dröjsmål underrätta Birkalands miljöcentral om dess namn, firma

eller kontaktuppgifter ändras eller om det sker väsentliga förändringar i de anmälda avfallshanteringssystemen eller avtalsarrangemangen. Varje producentsammanslutning ska dessutom utan dröjsmål underätta Birkalands miljöcentral om ändringar i sammanslutningens stadgar eller om nya producenter som har anslutit sig till eller producenter som har utträtt ur sammanslutningen.

17 §

Anmälan av uppföljningsuppgifter

Varje producent eller producent-sammanslutning ska före utgången av mars årligen, första gången år 2010, till Birkalands miljöcentral, enligt batteri- och ackumulator-typ i enlighet med 3 § 4, 6 och 7 punkten anmäla följande uppgifter gällande föregående år:

1) mängden batterier och ackumulatorer som har släppts ut på den finska marknaden, inklusive batterier och ackumulatorer som ingår i elektriska och elektroniska produkter och fordon, och sådana batterier och ackumulatorer som har förts ut ur landet uttryckt i ton samt en utredning av grunderna för bedömning och beräkning av de angivna uppgifterna,

2) mängden insamlade förbrukade batterier och ackumulatorer, inklusive batterier och ackumulatorer som har avlägsnats från elektriska och elektroniska produkter och fordon, uttryckt i ton,

3) mängden förbehandlade och materialåtervunna förbrukade batterier och ackumulatorer uttryckt i ton samt uppnådda materialåtervinningsgrader,

4) mängden förbrukade batterier och ackumulatorer som har förts ut ur landet och specificerade uppgifter om förbehandlingen och materialåtervinningen av dem samt uppnådda materialåtervinningsgrader.

18 §

Sammanställande och lämnande av uppföljningsuppgifter till kommissionen

Birkalands miljöcentral ska för uppföljning och övervakning av att förpliktelserna i denna förordning följs årligen, första gången år 2010, sammanställa de i 17 § avsedda uppföljningsuppgifterna gällande föregående år och bedöma uppnådda insamlingsnivåer och insamlingsgrader samt materialåtervinningsgrader.

Birkalands miljöcentral ska dessutom årligen före utgången av juni, första gången år 2013, lämna en i 1 mom. avsedd sammanställning och bedömning till Europeiska gemenskapernas kommission. Av dem ska också framgå hur uppföljnings-uppgifterna har inhämtats eller erhållits.

19 §

Genomföranderapport

Birkalands miljöcentral ska i enlighet med artikel 22 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/66/EG om batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer och om upphävande av direktiv 91/157/EEG vart tredje år före den 26 juni lämna en rapport till Europeiska gemenskapernas kommission om genom-förandet av direktivet i Finland. Den första rapporten ska lämnas år 2013 och den ska omfatta perioden fram till den 26 september 2012.

Rapporten ska upprättas på grundval av ett frågeformulär som fastställts av Europeiska gemenskapernas kommission. I rapporten ska förutom uppföljningsuppgifterna anges vilka av följande åtgärder har vidtagits för att minska de skadliga miljökonsekvenserna av batterier och ackumulatorer:

1) frivilliga åtgärder som vidtas av producenter för att minska mängden tungmetaller och andra farliga ämnen i batterier och ackumulatorer,

2) åtgärder för att förebygga uppkomsten av avfall,

3) utveckling av nya materialåtervinnings- och behandlingstekniker,

4) ekonomiska aktörers medverkan i miljöledningssystem,

5) forskning på dessa områden och om dessa faktorer samt främjande av denna forskning.

20 §

Tillsyn

Säkerhetsteknikcentralen utövar tillsyn över iakttagandet av 4, 13 och 15 § samt 22 § 3 mom. i denna förordning.

21 §

Tillämpning av vissa bestämmelser i avfallslagen

Bestämmelserna om producentansvar i 3 a kap. i avfallslagen ska tillämpas på batterier

och ackumulatorer från och med den 26 september 2008.

Producenter av och producentsammanslutningar för batterier och ackumulatorer ska göra en i 50 b § 1 mom. i avfallslagen avsedd anmälan till Birkalands miljöcentral senast den 26 september 2008.

22 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 26 september 2008.

Genom denna förordning upphävs statsrådets beslut av den 26 januari 1995 om batterier och ackumulatorer som innehåller vissa farliga ämnen (105/1995) jämte ändringar.

På sådana batterier och ackumulatorer som släpps ut på marknaden när denna förordning träder i kraft och som inte uppfyller kraven i förordningen tillämpas vad som bestäms i 57 § 1 och 2 mom. i avfallslagen.

Åtgärder som verkställigheten av denna förordning förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Bilaga 1

Uppföljning av de insamlingsnivåer för förbrukade bärbara batterier och ackumulatorer som avses i 8 § 2 mom. och lämnande av en sådan sammanställning av dem som avses i 18 § till Europeiska gemenskapernas kommission

År	Datainsamling över försäljningen (M)	Datainsamling över insamlingen (K)	Beräkning av insamlingsnivån (KA)	Sammanställning till kommissionen
2009	M 1	K 1		
2010	M 2	K 2		
2011	M 3	K 3	$KA\ 3 = 3 * K\ 3 / (M\ 1 + M\ 2 + M\ 3)$	
2012	M 4	K 4	$KA\ 4 = 3 * K\ 4 / (M\ 2 + M\ 3 + M\ 4)$ Mål 25 %	
2013	M 5	K 5	$KA\ 5 = 3 * K\ 5 / (M\ 3 + M\ 4 + M\ 5)$	KA 4
2014	M 6	K 6	$KA\ 6 = 3 * K\ 6 / (M\ 4 + M\ 5 + M\ 6)$	KA 5
2015	M 7	K 7	$KA\ 7 = 3 * K\ 7 / (M\ 5 + M\ 6 + M\ 7)$	KA 6
2016	M 8	K 8	$KA\ 8 = 3 * K\ 8 / (M\ 6 + M\ 7 + M\ 8)$ Mål 45 %	KA 7
2017	M 9	K 9	$KA\ 9 = 3 * K\ 9 / (M\ 7 + M\ 8 + M\ 9)$	KA 8
2018	M 10	K 10	$KA\ 10 = 3 * K\ 10 / (M\ 8 + M\ 9 + M\ 10)$	KA 9
2019	osv.	osv.	osv.	KA 10
osv.				

*Bilaga 2***Krav på förbehandling och materialåtervinning****A. Förbehandling**

1. Förbehandlingen ska åtminstone omfatta avlägsnande av alla vätskor och syror.
2. Förbehandling och eventuell lagring, inklusive tillfällig lagring, i förbehandlingsanläggningar ska ske på platser med ogenomträngliga ytor och ändamålsenlig väderbeständig täckning eller i lämpliga behållare.

B. Materialåtervinning

1. Materialåtervinningsanläggningar ska uppnå åtminstone följande materialåtervinningsgrader:
 - a) i genomsnitt 65 viktprocent av blybatterierna och blyackumulatorerna ska materialåtervinnas, inklusive blyinnehållet i den högsta grad som är tekniskt genomförbar med undvikande av alltför höga kostnader,
 - b) i genomsnitt 75 viktprocent av nickelkadmiumbatterierna och nickelkadmiumackumulatorerna ska materialåtervinnas, inklusive kadmiuminnehållet i den högsta grad som är tekniskt genomförbar med undvikande av alltför höga kostnader,
 - c) i genomsnitt 50 viktprocent av andra förbrukade batterier och ackumulatorer ska materialåtervinnas.

*Bilaga 3***Märkning av batterier, ackumulatorer och batterisatser****A. Symboler för separat insamling**

1. Symbolen för separat insamling är ett överkryssat sopkärl på hjul:

2. Batterier, ackumulatorer och knappceller som innehåller mer än 0,0005 procent kvicksilver, mer än 0,002 procent kadmium eller mer än 0,004 procent bly ska dessutom märkas med den berörda metallens kemiska beteckning: Hg, Cd eller Pb. Den symbol som anger tungmetallhalten ska tryckas under den symbol som visas i 1 punkten, och den ska täcka en yta som motsvarar minst en fjärdedel av den nämnda symbolens storlek.

3. Den symbol som visas i 1 punkten ska täcka minst 3 procent av ytan på batteriets, ackumulatorns eller batterisatsens största sida, upp till en storlek på högst 5×5 cm. För cylinderformiga celler ska symbolen täcka minst 1,5 procent av batteriets eller ackumulatorns yta och ha en storlek på högst 5×5 cm.

4. Om symbolen på grund av batteriets, ackumulatorns eller batterisatsens storlek skulle bli mindre än $0,5 \times 0,5$ cm behöver batteriet, ackumulatorn eller batterisatsen inte märkas, utan en symbol med minst storleken 1×1 cm ska tryckas på förpackningen.

5. Symbolen ska tryckas på ett synligt ställe, vara lättläst och outplånlig.

B. Märkning av kapaciteten

1. Batteriers, ackumulatorers och batterisatsers kapacitet ska anges på produkterna med synliga, tydliga och outplånliga märkningar.

Statsrådets förordning

om ändring av 4 § i statsrådets förordning om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från miljöministeriet, *ändras* i statsrådets förordning av den 9 september 2004 om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter (852/2004) 4 § 1 mom. 4 punkten samt *fogas* till 4 § 1 mom. en ny 5 punkt och till 4 § ett nytt 3 mom. som följer:

4 §

Planering och tillverkning av produkter

En elektrisk eller elektronisk produkt ska planeras och tillverkas så att

4) produkten i egenskap av avfall inte medför fara eller olägenheter för hälsan eller miljön och inte heller förhindrar eller försvårar ordnandet av avfallshantering,

5) förbrukade batterier eller ackumulatorer kan avlägsnas från produkten på ett lätt och säkert sätt om produkten innehåller batterier eller ackumulatorer, och produkten åtföljs av en anvisning som visar hur de kan tas ut samt

uppgifter om vilken typ av batterier eller ackumulatorer de innehåller.

Kraven i 1 mom. 5 punkten ska inte tillämpas om kontinuerlig strömförsörjning är nödvändig av skäl som rör säkerhet, prestanda, medicinska hänsyn eller datasäkerhet och detta förutsätter en fast koppling mellan batteriet eller ackumulatören och produkten.

Denna förordning träder i kraft den 26 september 2008.

Denna förordning tillämpas på elektriska och elektroniska produkter som släpps ut på marknaden när förordningen träder i kraft.

Bilaga 4
Jämförelsetabell

Det nya batteridirektivet	Nationell lagstiftning*
Artikel. 1	AvfallsL 18 a §, SRf, SRfAEP
Artikel. 2	AvfallsL 18 b.1.6, SRf 2 §
(2(1) andra meningen)	Behöver inte överföras
Artikel. 3	SRf 3 §
Artikel. 4	SRf 4 §
Artikel. 5	SRf 5 §
Artikel. 6 (1)	SRf, SRfAEP (behöver inte överföras separat)
(2)	SRf, SRf 20 och 22 §, SRfAEP och dess ikraftträdandebestämmelse, AvfallsL 57 §, MSL 87.1-2
Artikel. 7	SRf 6 §
Artikel. 8 (1-2)	AvfallsL 18 c, 18 d, 18 h.6, 18 i §, SRf 7 §
(3-4)	AvfallsL 18 c, 18 d, 18 h.6, 18 i §, SRf 9 §
Artikel. 9	Behöver inte överföras
Artikel. 10(1)	SRf 3.18, 8.2, 17, 18 § och bilaga 1
(2)	SRf 8 §
(3)	SRf 8, 17, 18 § och bilaga 1
(4 a)	Behöver inte överföras
(4 b)	AvfallsL 18 c.4.1 § (överförs efter att den har fastställts genom ett kommittéförfarande)
Artikel. 11	SRfAEP 4 §, AvfallsL 18 e.4 §
Artikel. 12 (1-4)	SRf 11 § och bilaga 2
(5)	SRf 17, 18, AvfallsL 18 f §
(6-7)	AvfallsL 18 c.4.1 § (överförs efter att den har fastställts genom ett kommittéförfarande)
Artikel. 13	SRf 11.1 §
Artikel. 14	
(första meningen)	SRf 10 §
(andra meningen)	SRf 11.3 §

Artikel. 15	SRf 12 §, AvfallsL 18 n.2 § (kommittépreciseringar)
Artikel. 16 (1 och 6)	AvfallsL 18 c.1, 18 c.2, 18 o.1 §
(2)	AvfallsL 18 o.3 §
(3)	SRf 14 §
(4)	SRf 15 §
(5)	AvfallsL 18 o 2 §
Artikel. 17	AvfallsL 50 b, 50 c § (kommittépreciseringar), SRf 16 §
Artikel. 18	Behöver inte överföras
Artikel. 19	AvfallsL 18 g §
Artikel. 20(1-2)	AvfallsL 68.2 §, SRf 14 §
(3)	AvfallsL 18 h.6 §
Artikel. 21	AvfallsL 18 e.3, 18 e.4, 18 n.1 § (kommittépreciseringar), SRf 13 § och bilaga 3
Artikel. 22	SRf 19 §
Artiklarna. 23 och 24	Behöver inte överföras
Artikel. 25	AvfallsL 60- 61 §, MSL (straffbestämmelserna)
Artikel. 26	AvfallsL, SRf 21 och 22 §, SRfAEP ikraftträdandebestämmelserna
Artikel. 27	Behöver inte överföras
Artikel. 28	SRf ikraftträdandebestämmelserna
Artiklarna. 29 och 30	Behöver inte överföras
Bilaga I	SRf bilaga 1
Bilaga II	SRf bilaga 3
Bilaga III	SRf bilaga 2

* AvfallsL	Avfallslagen sådan den lyder ändrad i enlighet med propositionen
SRf	Utkastet till förordning av statsrådet om batterier och ackumulatorer (bilaga 2 i RP)
SRfAEP	Statsrådets förordning 853/2004 ändrad i enlighet med utkastet (bilaga 3 i RP)
MSL	Miljöskyddslagen